

ORDENANZA FISCAL Nº 1: XERAL DE XESTIÓN, RECADACIÓN E INSPECCIÓN

CAPÍTULO PRIMEIRO: PRINCIPIOS XERAIS.

Sección primeira: carácter e obxecto.

ARTIGO 1 . A presente ordenanza dítase de conformidade co disposto no artigo 106.2 da Lei 7/1.985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, así como co establecido no Real decreto 2/2004, do 5 de marzo polo que se aproba o texto refundido da Lei de facendas locais, e na Lei 58/2003 do 17 de decembro, xeral tributaria, da lexislación tributaria do Estado e demais normas concordantes.

ARTIGO 2. A presente ordenanza ten por obxecto establecer os principios xerais básicos e normas de actuación comúns a todos os tributos que constitúen o réxime fiscal deste Municipio. As devanditas normas consideraranse parte integrante de todas e cada unha das ordenanzas fiscais reguladoras de cada exacción na que non estea especialmente regulado nestas.

Sección segunda: ámbito de aplicación.

ARTIGO 3. Esta ordenanza fiscal xeral obrigará.

- a) Ámbito territorial: en todo o territorio do termo municipal.
- b) Ámbito temporal: desde a súa aprobación polo Pleno deste Concello ata a súa derogación ou modificación.
- c) Ámbito persoal: a todas as persoas físicas ou xurídicas susceptibles de dereitos e obrigacións fiscais así como a todo outro ente ou colectivo que, sen personalidade xurídica, sinala o art. 35 da Lei xeral tributaria.

Sección terceira: interpretación das normas fiscais.

ARTIGO 4.

1. As normas tributarias interpretaranse con arranxo aos criterios admitidos en dereito.
2. Os termos contidos nas ordenanzas entenderanse conforme ao seu sentido técnico ou usual, segundo proceda.
3. Non se admitirá a analoxía, para entender máis aló dos seus termos estritos o ámbito do feito imponible ou o das exencións ou bonificacións.
4. Entenderase que existe conflito na aplicación da norma tributaria cando se evite total ou parcialmente a realización do feito imponible ou se minore a base ou a débeda tributaria mediante actos ou negocios nos que concorran as seguintes circunstancias:
 - a) Que, individualmente considerados ou no seu conxunto, sexan notoriamente artificiosos ou impropios para a consecución do resultado obtido.
 - b) Que da súa utilización non resulten efectos xurídicos ou económicos relevantes, distintos do aforro fiscal e dos efectos que se obtiveron cos actos ou negocios usuais ou propios.Para que a Administración tributaria poida declarar o conflito na aplicación da norma tributaria será necesario o informe previo favorable da Comisión consultiva á que se refire o artigo 159 da Lei xeral tributaria.
Nas liquidacións que se realicen como resultado do disposto neste apartado esixirase o tributo aplicando a norma que correspondese aos actos ou negocios usuais ou propios ou

eliminando as vantaxes fiscais obtidas, e liquidaranse intereses de demora, sen que proceda a imposición de sancións.

ARTIGO 5. Os tributos esixíranse con arranxo á verdadeira natureza xurídica e económica do feito impositivo sexa cal fora o nome co que se lle designe.

1. Nos actos ou negocios nos que exista simulación, o feito impositivo gravado será o efectivamente realizado polas partes.

2. A existencia de simulación será declarada pola Administración tributaria no correspondente acto de liquidación, sen que a devandita cualificación produza outros efectos que os exclusivamente tributarios.

3. Na regularización que proceda como consecuencia da existencia de simulación esixíranse os intereses de demora e, no seu caso, a sanción pertinente.

CAPÍTULO SEGUNDO: ELEMENTOS DA RELACIÓN TRIBUTARIA.

Sección primeira: o feito impositivo.

ARTIGO 6. O feito impositivo é o orzamento de natureza física, xurídica ou económica fixado na ordenanza correspondente para configurar cada exacción e cuxa realización orixina o nacemento da obriga a contribuír.

Cada ordenanza fiscal particular completará a determinación concreta do feito impositivo.

Sección segunda: o suxeito pasivo. Domicilio. Obrigacións.

ARTIGO 7. En todo o concernente á determinación do suxeito pasivo, capacidade de obrar e responsables do tributo estarase ao disposto para o efecto na Lei xeral tributaria e ás modificacións legais que con posterioridade poidan promulgarse sobre a materia.

ARTIGO 8. O domicilio fiscal será único:

1. O domicilio fiscal é o lugar de localización do obrigado tributario nas súas relacións coa Administración tributaria.

2. O domicilio fiscal será:

a) Para as persoas físicas, o lugar onde teñan a súa residencia habitual. No entanto, para as persoas físicas que desenvolvan principalmente actividades económicas, nos termos que regulamentariamente se determinen, a Administración tributaria poderá considerar como domicilio fiscal o lugar onde estea efectivamente centralizada a xestión administrativa e a dirección das actividades desenvolvidas. Se non puidese establecerse o dito lugar, prevalecerá aquel onde radique o maior valor do inmovilizado no que se realicen as actividades económicas.

b) Para as persoas xurídicas, o seu domicilio social, sempre que nel estea efectivamente centralizada a súa xestión administrativa e o enderezo dos seus negocios. Noutro caso, atenderase ao lugar no que leve a cabo a devandita xestión ou enderezo.

Cando non poida determinarse o lugar do domicilio fiscal de acordo cos criterios anteriores prevalecerá aquel onde radique o maior valor do inmovilizado.

c) Para as entidades ás que se refire o apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria, o que resulte de aplicar as regras establecidas no parágrafo b) anterior.

d) Para as persoas ou entidades non residentes en España, o domicilio fiscal determinarase segundo o establecido na normativa reguladora de cada tributo.

En defecto de regulación, o domicilio será o do representante ao que se refire o artigo 47 da Lei xeral tributaria. No entanto, cando a persoa ou entidade non residente en España opere mediante establecemento permanente, o domicilio será o que resulte de aplicar o devandito establecemento permanente ás regras establecidas nos parágrafos a) e b) deste apartado.

3. Os obrigados tributarios deberán comunicar o seu domicilio fiscal e o cambio deste á Administración mediante declaración expresa. O cambio de domicilio fiscal non producirá efectos fronte á Administración tributaria ata que se cumpra co devandito deber de comunicación, sendo neste caso válidas e eficaces as notificacións dirixidas ao último domicilio declarado.

4. A Administración poderá comprobar e rectificar o domicilio fiscal declarado polos obrigados tributarios en relación cos tributos cuxa xestión lle competa mediante o procedemento oportuno.

ARTIGO 9. O suxeito pasivo está obrigado a:

1. Son obrigacións tributarias materiais as de carácter principal, as de realizar pagamentos a conta, as establecidas entre particulares resultantes do tributo e as accesorias.

2. Son obrigacións tributarias formais as que, sen ter carácter pecuniario, son impostas pola normativa tributaria ou aduaneira aos obrigados tributarios, debedores ou non do tributo, e cuxo cumprimento está relacionado co desenvolvemento de actuacións ou procedementos tributarios ou aduaneiros

Ademais das restantes que poidan legalmente establecerse, os obrigados tributarios deberán cumprir as seguintes obrigacións:

a) A obrigación de presentar declaracións censais en materias de competencia municipal.

b) A obrigación de utilizar o número de identificación fiscal nas súas relacións de natureza ou con transcendencia tributaria.

c) A obrigación de presentar declaracións, autoliquidacións e comunicacións.

d) A obrigación de levar e conservar libros de contabilidade e rexistros, así como os programas, ficheiros e arquivos informáticos que lles sirvan de soporte e os sistemas de codificación utilizados que permitan a interpretación dos datos cando a obrigación se cumpra con utilización de sistemas informáticos. Deberase facilitar a conversión dos devanditos datos a formato lexible cando a súa lectura ou interpretación non fose posible por estar encriptados ou codificados.

En todo caso, os obrigados tributarios que deban presentar autoliquidacións ou declaracións por medios telemáticos deberán conservar copia dos programas, ficheiros e arquivos xerados que conteñan os datos orixinais dos que deriven os estados contables e as autoliquidacións ou declaracións presentadas.

e) A obrigación de expedir e entregar facturas ou documentos substitutivos e conservar as facturas, documentos e xustificantes que teñan relación coas súas obrigacións tributarias.

f) A obrigación de achegar á Administración tributaria libros, rexistros, documentos ou información que o obrigado tributario deba conservar en relación co cumprimento das obrigacións tributarias propias ou de terceiros, así como calquera dato, informe, antecedente e xustificante con transcendencia tributaria, por requirimento da Administración ou en declaracións periódicas. Cando a información esixida se conserve en soporte informático deberá fornecerse no devandito soporte cando así fose requirido.

g) A obrigación de facilitar a práctica de inspeccións e comprobacións administrativas.

h) As demais que estableza a normativa tributaria.

3. En desenvolvemento do disposto neste artigo, as ordenanzas reguladoras de cada tributo poderán regular as circunstancias relativas ao cumprimento das obrigacións tributarias formais.

Sección terceira: base imponible e base liquidable.

ARTIGO 10. Enténdese por base imponible:

- a) A cualificación do feito imponible como módulo de imposición cando a débeda tributaria veña determinada por cantidades fixas.
- b) O aforamento en unidades de cantidade, peso ou medida do feito imponible, sobre as que se aplicará a tarifa pertinente para chegar a determinar a débeda tributaria.
- c) A valoración en unidades monetarias do feito imponible tido en conta pola Administración municipal, sobre a que, unha vez practicadas, no seu caso, os aumentos ou reducións determinadas nas respectivas ordenanzas particulares, se aplicará o tipo pertinente para chegar á determinación da débeda tributaria.

ARTIGO 11.

1. A base imponible poderá determinarse polos seguintes métodos:

- a) Estimación directa.
- b) Estimación obxectiva.
- c) Estimación indirecta.

2. As bases impositibles determinaranse con carácter xeral a través do método de estimación directa. No entanto, a lei poderá establecer os supostos en que sexa de aplicación o método de estimación obxectiva, que terá, en todo caso, carácter voluntario para os obrigados tributarios.

3. A estimación indirecta terá carácter subsidiario respecto dos demais métodos de determinación e aplicarase cando se produza algunha das circunstancias previstas no artigo 53 da Lei xeral tributaria.

Método de estimación directa.

O método de estimación directa poderá utilizarse polo contribuínte e pola Administración tributaria de acordo co disposto na normativa de cada tributo. Para estes efectos, a Administración tributaria utilizará as declaracións ou documentos presentados, os datos consignados en libros e rexistros comprobados administrativamente e os demais documentos, xustificantes e datos que teñan relación cos elementos da obrigación tributaria.

Método de estimación obxectiva.

O método de estimación obxectiva poderá utilizarse para a determinación da base imponible mediante a aplicación das magnitudes, índices, módulos ou datos previstos na normativa propia de cada tributo.

Método de estimación indirecta.

O método de estimación indirecta aplicarase cando a Administración tributaria non poida dispor dos datos necesarios para a determinación completa da base imponible como consecuencia dalgunha das seguintes circunstancias:

- a) Falta de presentación de declaracións ou presentación de declaracións incompletas ou inexactas.
- b) Resistencia, obstrución, escusa ou negativa á actuación inspectora.
- c) Incumprimento substancial das obrigacións contables ou rexistrais.

d) Desaparición ou destrución, aínda por causa de forza maior, dos libros e rexistros contables ou dos xustificantes das operacións anotadas nestes.

As bases ou rendementos determinaranse mediante a aplicación de calquera dos seguintes medios ou de varios deles conxuntamente:

a) Aplicación dos datos e antecedentes dispoñibles que sexan relevantes para o efecto.

b) Utilización daqueles elementos que indirectamente acrediten a existencia dos bens e das rendas, así como dos ingresos, vendas, custos e rendementos que sexan normais no respectivo sector económico, atendidas as dimensións das unidades produtivas ou familiares que deban compararse en termos tributarios.

c) Valoración das magnitudes, índices, módulos ou datos que concorran nos respectivos obrigados tributarios, segundo os datos ou antecedentes que se posúan de supostos similares ou equivalentes.

Cando resulte aplicable o método de estimación indirecta, seguirase o procedemento previsto no artigo 158 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 12. Enténdese por base liquidable o resultado de practicar, no seu caso, na impositivo as reducións establecidas pola lei propia de cada tributo ou pola ordenanza fiscal correspondente.

CAPÍTULO TERCEIRO: A DÉBEDA TRIBUTARIA.

Sección primeira: determinación.

ARTIGO 13.

1. A cota íntegra determinarase:

a) Aplicando o tipo de gravame á base liquidable.

b) Segundo cantidade fixa sinalada para o efecto.

c) Globalmente nas contribucións especiais, para o conxunto dos obrigados a contribuír xa que logo por cento do custo das obras e instalacións que se impute ao interese particular distribuíndose a cota global por partes alícuotas entre os suxeitos pasivos, conforme a módulos que se fixarán en cada caso.

2. Para o cálculo da cota íntegra poderán utilizarse os métodos de determinación previstos no apartado 2 do artigo 50 da Lei xeral tributaria.

3. A cota íntegra deberá reducirse de oficio cando da aplicación dos tipos de gravame resulte que a un incremento da base corresponde unha porción de cota superior ao devandito incremento. A redución deberá comprender polo menos o devandito exceso.

4. O importe da cota íntegra poderá modificarse mediante a aplicación das reducións ou límites que a lei de cada tributo estableza en cada caso.

5. A cota líquida será o resultado de aplicar sobre a cota íntegra as deducións, bonificacións, adicións ou coeficientes previstos, no seu caso, na lei de cada tributo.

6. A cota diferencial será o resultado de minorar a cota líquida no importe das deducións, pagamentos fraccionados, retencións, ingresos a conta e cotas, conforme á normativa de cada tributo.

Sección segunda: contido.

ARTIGO 14. A débeda tributaria é a cantidade debida polo suxeito pasivo á Administración municipal , que resulte da obrigación tributaria principal ou das obrigacións de realizar pagamentos a conta.

Ademais da obrigación tributaria principal, o obrigado tributario deberá de satisfacer as obrigacións tributarias accesorias.

Teñen a natureza de obrigacións tributarias accesorias as obrigacións de satisfacer:

- a) As recargas por declaración extemporánea.
- b) O xuro de demora.
- c) As recargas do período executivo.
- d) As recargas exhibibles legalmente.

As sancións que puidesen imporse de acordo co previsto no título IV da Lei xeral tributaria , non formarán parte da débeda tributaria, pero na súa recadación aplicaranse as normas incluídas no capítulo V do título III da Lei xeral tributaria.

As recargas por declaración extemporánea son recargas como consecuencia da presentación de autoliquidacións ou declaracións fóra de prazo sen requirimento previo da Administración tributaria.

Presentación antes dos 3 meses seguintes ao término do prazo	5% de recarga
Presentación entre 3 e 6 meses seguintes ao término do prazo	10% de recarga
Presentación entre 6 e 12 meses seguintes ao término do prazo	15% de recarga

Se a presentación da autoliquidación ou declaración se efectuase unha vez transcorridos **12 meses** desde o termo do prazo establecido para a presentación, a recarga será do **20 %** e excluírá as sancións que puidesen esixirse, pero **esixíranse os xuros** de demora polo período transcorrido desde o día seguinte ao termo dos 12 meses.

Cando os obrigados tributarios non efectúen o ingreso nin presenten solicitude de aprazamento, fraccionamento ou compensación ao tempo da presentación da autoliquidación extemporánea, a liquidación administrativa que proceda por recargas e xuros de demora derivada da presentación extemporánea segundo o disposto no apartado anterior non impedirá a esixencia das recargas e xuros do período executivo que correspondan sobre o importe da autoliquidación.

Cando a recarga por declaración extemporánea sexa inferior a 6 € non se procederá á súa liquidación

Sección terceira: extinción.

ARTIGO 15.

1.A débeda tributaria extínguese por:

- a) Pagamento ou cumprimento.
- b) Prescrición.
- c) Compensación.
- d) Condonación.
- e) Polos medios previstos na normativa aduaneira e polos demais medios previstos nas leis.

2. O pagamento, a compensación, a dedución sobre transferencias ou a condonación da débeda tributaria ten efectos liberatorios exclusivamente polo importe pagado, compensado, deducido ou condonado.

Subsección primeira: pagamento.

ARTIGO 16. Respecto ao pagamento das débedas tributarias estarase ao previsto no título II, capítulo IV, sección 2ª, da Lei xeral tributaria.

O pagamento das exaccións municipais en canto a medios, modo, forma, prazos e demais extremos que susciten, regularase polas prescricións do capítulo VII desta ordenanza.

Subsección segunda: prescrición.

ARTIGO 17.

1. Prescribirán aos catro anos os seguintes dereitos e accións:

a) O dereito da Administración para determinar a débeda tributaria mediante a oportuna liquidación. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalice o prazo regulamentario para presentar a correspondente declaración ou autoliquidación.

b) O dereito da Administración para esixir o pagamento das débedas tributarias liquidadas e autoliquidadas. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalice o prazo de pagamento en período voluntario, sen prexuízo do disposto no apartado 3 deste artigo.

c) O dereito a solicitar as devolucións derivadas da normativa de cada tributo, as devolucións de ingresos indebidos e o reembolso do custo das garantías. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalice o prazo para solicitar a correspondente devolución derivada da normativa de cada tributo ou, en defecto de prazo, desde o día seguinte a aquel en que a dita devolución puido solicitarse; desde o día seguinte a aquel en que se realizou o ingreso indebido ou desde o día seguinte á finalización do prazo para presentar a autoliquidación se o ingreso indebido se realizou dentro do devandito prazo; ou desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a sentenza ou resolución administrativa que declare total ou parcialmente improcedente o acto impugnado.

No suposto de tributos que graven unha mesma operación e que sexan incompatibles entre si, o prazo de prescrición para solicitar a devolución do ingreso indebido do tributo improcedente comezará a contarse desde a resolución do órgano especificamente previsto para dirimir cal é o tributo procedente.

d) O dereito a obter as devolucións derivadas da normativa de cada tributo, as devolucións de ingresos indebidos e o reembolso do custo das garantías. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalicen os prazos establecidos para efectuar as devolucións derivadas da normativa de cada tributo ou desde o día seguinte á data de notificación do acordo onde se recoñeza o dereito a percibir a devolución ou o reembolso do custo das garantías.

2. O prazo de prescrición para esixir a obrigaición de pagamento aos responsables solidarios comezará a contarse desde o día seguinte á finalización do prazo de pagamento en período voluntario do debedor principal.

No entanto o disposto no parágrafo anterior, no caso dos responsables solidarios previstos no apartado 2 do artigo 42 da Lei xeral tributaria, o devandito prazo de prescrición iniciárase no momento en que ocorran os feitos que constitúan o orzamento da responsabilidade.

Tratándose de responsables subsidiarios, o prazo de prescrición comezará a computarse desde a notificación da última actuación recadatoria practicada ao debedor principal ou a calquera dos responsables solidarios.

ARTIGO 18.

1. O prazo de prescrición do dereito ao que se refire o parágrafo a) do apartado 1 do artigo 17 desta ordenanza interrómpese:

a) Por calquera acción da Administración tributaria, realizada con coñecemento formal do obrigado tributario, conducente ao recoñecemento, regularización, comprobación, inspección, aseguramento e liquidación de todos ou parte dos elementos da obrigaón tributaria.

b) Pola interposición de reclamacións ou recursos de calquera clase, polas actuacións realizadas con coñecemento formal do obrigado tributario no curso das devanditas reclamacións ou recursos, pola remisión do tanto de culpa á xurisdición penal ou pola presentación de denuncia ante o Ministerio Fiscal, así como pola recepción da comunicación dun órgano xurisdiccional na que se ordene a paralización do procedemento administrativo en curso.

c) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario conducente á liquidación ou autoliquidación da débeda tributaria.

2. O prazo de prescrición do dereito ao que se refire o parágrafo b) do apartado 1 do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

a) Por calquera acción da Administración tributaria, realizada con coñecemento formal do obrigado tributario, dirixida de forma efectiva á recadación da débeda tributaria.

b) Pola interposición de reclamacións ou recursos de calquera clase, polas actuacións realizadas con coñecemento formal do obrigado no curso das devanditas reclamacións ou recursos, pola declaración do concurso do debedor ou polo exercicio de accións civís ou penais dirixidas ao cobro da débeda tributaria, así como pola recepción da comunicación dun órgano xurisdiccional na que se ordene a paralización do procedemento administrativo en curso.

c) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario conducente ao pagamento ou extinción da débeda tributaria.

3. O prazo de prescrición do dereito ao que se refire o parágrafo c) do apartado 1 do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

a) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario que pretenda a devolución, o reembolso ou a rectificación da súa autoliquidación.

b) Pola interposición, tramitación ou resolución de reclamacións ou recursos de calquera clase.

4. O prazo de prescrición do dereito ao que se refire o parágrafo d) do apartado 1 do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

a) Por calquera acción da Administración tributaria dirixida a efectuar a devolución ou o reembolso.

b) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario pola que esixa o pagamento da devolución ou o reembolso.

c) Pola interposición, tramitación ou resolución de reclamacións ou recursos de calquera clase.

5. Producida a interrupción, iníciase de novo o cómputo do prazo de prescrición, salvo o establecido no apartado seguinte.

6. Cando o prazo de prescrición se interrompeu pola interposición do recurso ante a xurisdición contencioso-administrativa, polo exercicio de accións civís ou penais, pola remisión do tanto de culpa á xurisdición competente ou a presentación de denuncia ante o Ministerio Fiscal ou pola recepción dunha comunicación xudicial de paralización do

procedemento, o cómputo do prazo de prescrición iniciárase de novo cando a Administración tributaria reciba a notificación da resolución firme que poña fin ao proceso xudicial ou que levante a paralización, ou cando se reciba a notificación do Ministerio Fiscal devolvendo o expediente.

Cando o prazo de prescrición se interrompeu pola declaración do concurso do debedor, o cómputo do prazo de prescrición iniciárase de novo no momento de aprobación do convenio concursal para as débedas tributarias non sometidas a este. Respecto das débedas tributarias sometidas ao convenio concursal, o cómputo do prazo de prescrición iniciárase de novo cando aquelas resulten exhibibles ao debedor. Se o convenio non fose aprobado, o prazo reiniciárase cando se reciba a resolución xudicial firme que sinala a devandita circunstancia.

O disposto neste apartado non será aplicable ao prazo de prescrición do dereito da Administración tributaria para esixir o pagamento cando non se acordou a suspensión en vía contencioso-administrativa.

7. Interrompido o prazo de prescrición para un obrigado tributario, o devandito efecto esténdese a todos os demais obrigados, incluídos os responsables. No entanto, se a obrigación é mancomunada e só se reclama a un dos obrigados tributarios a parte que lle corresponde, o prazo non se interrompe para os demais.

Se existisen varias débedas liquidadas a cargo dun mesmo obrigado ao pagamento, a interrupción da prescrición só afectará á débeda á que se refira.

ARTIGO 19.

1. A prescrición gañada aproveita por igual a todos os obrigados ao pagamento da débeda tributaria salvo o disposto no apartado 6 do artigo anterior.

2. A prescrición gañada extingue a débeda tributaria.

3. Salvo o disposto nos apartados seguintes, as obrigacións formais vinculadas a outras obrigacións tributarias do propio obrigado só poderán esixirse mentres non expire o prazo de prescrición do dereito para determinar estas últimas.

4. Para os efectos do cumprimento das obrigacións tributarias doutras persoas ou entidades, as obrigacións de conservación e subministración de información previstas nos parágrafos d), e) e f) do apartado 2 do artigo 29 da Lei xeral tributaria deberán cumprirse no prazo previsto na normativa mercantil ou no prazo de esixencia das súas propias obrigacións formais ao que se refire o apartado anterior, se este último fose superior.

5. A obrigación de xustificar a procedencia dos datos que teñan a súa orixe en operacións realizadas en períodos impositivos prescritos manterase durante o prazo de prescrición do dereito para determinar as débedas tributarias afectadas pola operación correspondente.

ARTIGO 20.

1. A prescrición será declarada pola Xunta de Goberno Local, co informe previo do interventor e do xefe do servizo de recadación municipal, o que formará con periodicidade mínima anual un expediente colectivo para a declaración da prescrición de todas aquelas débedas prescritas no ano, que non sexan así declaradas particularmente.

2. Os dereitos da Facenda municipal declarados prescritos, causarán baixa nas respectivas contas tras a tramitación do expediente coas formalidades sinaladas no número anterior.

3. Dereitos económicos de baixa contía.

3.1.- Procederáse á anulación e baixa en contas daquelas débedas de importe principal inferior a 6,01 €, sempre que se trate de débedas en período executivo.

3.2.- Con carácter xeral, non se practicarán liquidacións por xuros de demora por importe inferior a 12 euros cando sexan notificados individualmente, salvo nos supostos de suspensión, aprazamento e fraccionamento.

Subsección terceira: compensación.

ARTIGO 21.

1. Nos casos e cos requisitos que se establecen nesta subsección poderán extinguirse total ou parcialmente por compensación as débedas a favor da Facenda municipal que se atopen en fase de xestión recadatoria, tanto voluntaria como executiva, cos créditos recoñecidos pola mesma a favor do debedor.

2. Cando unha liquidación cuxo importe foi ingresado sexa anulada e substituída por outra, poderase diminuír esta na cantidade previamente ingresada.

ARTIGO 22.

1. O alcalde, tras o informe da Intervención ou da Tesourería , poderá:

a) Dispor a compensación das débedas, de oficio ou por instancia do interesado, cos créditos e pagamentos que a favor do debedor deba de facer efectivos a Tesourería municipal.

b) Dispor a compensación das devanditas débedas, de oficio ou por instancia de parte, cos pagamentos que han realizar calquera dos órganos do Estado competentes para efectualos.

2. As débedas a favor da Facenda municipal , cando o debedor sexa un ente territorial, organismo autónomo, Seguridade Social ou entidade de dereito público, cuxa actividade non rexe polo dereito privado, serán compensables de oficio, unha vez transcorrido o prazo de ingreso en período voluntario, serán compensables:

a) En primeiro lugar cos créditos que a favor das entidades citadas rexistre o erario municipal. O decreto de Alcaldía polo que se acorde a compensación será notificado á entidade debedora.

b) En segundo lugar, coas cantidades que correspondan sobre os importes que a Administración do Estado deba transferir ás entidades debedoras, entes territoriais, corporacións locais, comunidades autónomas, organismos autónomos, Seguridade Social ou outros entes de dereito público comunicando para ese efecto o acordo de compensación á entidade debedora, á Intervención Delegada, no seu caso e á Delegación de Facenda, instando desta o que se faga expresión nos libramentos correspondentes en favor das entidades debedoras das retencións a favor da Tesourería municipal.

3. Cando un debedor á Facenda municipal non comprendido no número 2 anterior sexa á vez acredor desta por un crédito recoñecido, transcorrido o período voluntario, expedirase providencia de prema e compensarase de oficio a débeda, máis a recarga de prema, co crédito, notificándose tal compensación ao interesado.

ARTIGO 23.

1. Os interesados en compensar os débitos e créditos que contra eles e no seu favor existan na Facenda municipal , dirixirán para ese efecto una solicitude ao Concello, que conterá os seguintes requisitos:

a) Nome e apelidos, razón social ou denominación, domicilio e número de identificación fiscal do obrigado ao pagamento.

- b) Débeda cuxa compensación solicita, indicando o seu importe, data de vencemento do prazo de ingreso voluntario e referencia contable.
- c) Crédito recoñecido contra o Concello cuxa compensación ofrece, indicando o seu importe e a súa natureza.

2. O alcalde acordará a compensación ou denegación da compensación pretendida, concedendo, en caso de denegación, un prazo de 10 días ao interesado para o ingreso, transcorrido o cal se procederá á prema ou se continuará o procedemento, segundo os casos.

3. Se das actas estendidas pola Inspección Municipal de Tributos resultasen, por unha mesma actuación de comprobación e inspección, liquidacións de distinto signo relativas a un mesmo obrigado ao pagamento, o alcalde, unha vez firmes aquelas e por petición do interesado en período voluntario, acordará a compensación destas, sen que tal acordo prexudique, no seu caso, a concesión de aprazamentos ou fraccionamentos pola débeda restante.

ARTIGO 24.

1. Acordada a compensación declararanse extinguidas as débedas e créditos na cantidade concorrente, practicándose as operacións contables precisas para reflectilo e entregándose ao interesado un xustificante da compensación efectuada, segúndose, en caso de compensación parcial e respecto da débeda restante, co procedemento de recadación na fase en que este se atopase: procederá a prema se non é ingresada ao seu vencemento ou a continuidade da vía executiva se a débeda xa estaba apremada.

2. No suposto de compensación de débedas das Entidades referidas no número 2 do artigo 22 desta Ordenanza, se se efectuase compensación parcial por ser o crédito inferior, pola débeda restante acordaranse sucesivas compensacións cos créditos que posteriormente se recoñezan a favor de devanditas Entidades.

Subsección cuarta: condonación.

ARTIGO 25.

- 1. As débedas tributarias só poderán ser obxecto de condonación, rebaixa ou perdón en virtude de lei, en contía e cos requisitos que nesta se determine.
- 2. A condonación extingue a débeda nos termos previstos na lei que a outorgue.

Subsección quinta: insolvencia do debedor.

ARTIGO 26.

- 1. As débedas tributarias que non poidan facerse efectivas nos respectivos procedementos executivos por insolvencia probada do suxeito pasivo e demais responsables, declararanse provisionalmente extinguidas na contía procedente en tanto non se rehabiliten dentro do prazo de prescrición.
- 2. Por instrución da Alcaldía determinaranse os xustificantes que, en función das circunstancias concorrentes na débeda e para os efectos de acreditar a insolvencia do debedor, deberán ser unidos aos expedientes de tal natureza.
- 3. A aprobación da declaración de insolvencia e baixa provisional de créditos corresponde á Xunta de Goberno Local.

4. Se vence o prazo de prescrición e non se rehabilitou a débeda, quedará esta definitivamente extinguida.

CAPÍTULO CUARTO: GARANTÍAS DA DÉBEDA TRIBUTARIA.

Sección primeira: prelación no cobro.

ARTIGO 27.

A Facenda municipal gozará de prelación para o cobro dos créditos tributarios vencidos e non satisfeitos, en canto concorran con acredores que non o sexan do dominio, peza, hipoteca, ou calquera outro dereito real debidamente inscrito no Rexistro da Propiedade con anterioridade á data en que se faga constar neste o dereito da Facenda municipal.

1. Nos tributos que graven periodicamente os bens ou dereitos inscribibles nun rexistro público ou os seus produtos directos, certos ou presuntos, o Concello terá preferencia sobre calquera outro acredor ou adquirente, aínda que estes inscriban os seus dereitos para o cobro das débedas non satisfeitas correspondentes ao ano natural en que se exercite a acción administrativa de cobro e ao inmediatamente anterior.

2. Para os efectos do disposto no número anterior enténdese que se exercita a acción administrativa de cobro cando se inicia o procedemento de recadación en período voluntario.

Sección segunda: garantías para aprazamento ou fraccionamento.

ARTIGO 28.

1. Como regra xeral, requirirase ó solicitante que ofrezca garantía en forma de aval solidario de entidade de crédito ou sociedade de garantía recíproca ou certificado de seguro de caución. En todo caso achegarse coa solicitude o correspondente compromiso expreso e irrevogable da entidade de formalizar o aval necesario no caso de que o aprazamento fose concedido. O aval deberá achegarse no prazo de trinta días seguintes ó da notificación do acordo de concesión.

2. Cando se xustifique que non é posible obter o aval, ou certificado, ou que con isto se compromete seriamente a viabilidade da actividade económica, o órgano competente poderá admitir algunha das seguintes garantías:

- a) Hipoteca inmobiliaria.
- b) Hipoteca mobiliaria.
- c) Prenda con ou sen desprazamento.
- d) Fianza persoal e solidaria.
- e) Calquera outro que estime pertinente.

Nestes casos, o debedor debéra de acompañar xunto coa solicitude de aprazamento ou fraccionamento a seguinte documentación:

- Declaración responsable e xustificación documental da imposibilidade de obter aval ou certificado de seguro de caución, na que consten as xestións efectuadas para a súa obtención (deberán xuntarse negativa de, alomenos, dúas entidades financeiras ou de caución ás que se tivera dirixido o solicitante para a obtención da devandita garantía).
- Valoración dos bens ofrecidos en garantía, efectuada por empresas ou profesionais especializados e independentes e cunha antigüidade máxima de seis meses dende da data da súa emisión ata a de presentación. Cando exista un rexistro de empresas ou profesionais especializados na valoración dun

determinado tipo de bens, a valoración deberá efectuarse , preferentemente, por unha empresa ou profesional inscrito no devandito rexistro.

3. Cando se solicite a dispensa particular, xa sexa total ou parcial, de garantías, aportaranse ademáis dos documentos esixidos con carácter xeral, os seguintes:

- Declaración responsable e xustificación documental manifestando carecer de bens ou non posuir outros que os ofrecidos en garantía. A estos efectos, deberase aportar certificacións actualizadas do Catastro e do Rexistro da Propiedade.
- Xustificación da imposibilidade de obter aval ou certificado de seguro de caución, na que consten as xestións efectuadas para a súa obtención. Esixirase certificado negativo de, alomenos, dúas entidades financeiras ou de caución ás que se tivera dirixido o solicitante para a obtención da correspondente garantía.
- Plan de viabilidade ou calquera outra información que xustifique a posibilidade de cumprir o apazamento ou fraccionamento solicitado, e que poña de manifestó que a imposibilidade para facer fronte ó pago é transitoria e non estrutural.

4. Non se esixirá garantía cando a contía da débeda a apazarar ou fraccionar non exceda de 6.000 euros.

5. A garantía cubrirá o importe do principal e dos xuros de demora que xere o apazamento, máis un 25 por cento da suma de ambas partidas.

6. A garantía constituída mediante aval ou certificado de seguro de caución deberá ser por termo que exceda, cando menos, en seis meses ó vencemento do prazo ou prazos garantidos.

Sección terceira: transmisibilidade.

ARTIGO 29.

1. As débedas e responsabilidades derivadas do exercicio de explotación e actividades económicas por persoas físicas, sociedades e entidades xurídicas serán exixibles a quen lles sucedan por calquera concepto na respectiva titularidade, sen prexuízo do que para a herdanza aceptada a beneficio de inventario establece o Código Civil.

2. O que pretenda adquirir a devandita titularidade, coa conformidade previa do titular actual, terá dereito a solicitar da Administración una certificación detallada das débedas e responsabilidades tributarias derivadas do exercicio da explotación e actividades a que se refire o apartado anterior. No caso de que a certificación se expedise con contido negativo ou non se facilitase no prazo de dous meses quedará aquel exento da responsabilidade establecida neste artigo.

CAPÍTULO QUINTO: INFRACCIÓNS E SANCIÓN S TRIBUTARIAS.

Sección primeira: concepto e clase.

ARTIGO 30.

Son infraccións tributarias as accións ou omisións tipificadas e sancionadas nesta ordenanza e en xeral, previstas na lexislación estatal. As infraccións tributarias son sancionables ata a título de simple negligencia.

ARTIGO 31.

As infraccións tributarias clasificaranse como leves, graves ou moi graves de acordo co disposto en cada caso nos artigos 191 a 206 da Lei xeral tributaria , en función das circunstancias subxectivas concorrentes na acción ou omisión infractora.

ARTIGO 32.

Constitúen infraccións simples o incumprimento de obrigacións ou deberes tributarios e cando non constitúan infraccións graves ou moi graves.

ARTIGO 33.

Sen prexuízo do resto de tipos de infractores establecidos nos artigos 191 a 206 da Lei xeral tributaria, a Administración Tributaria municipal poderá declarar en canto concorran no ámbito das súas competencias a comisión dos seguintes tipos de infraccións:

- a) Deixar de ingresar a débeda tributaria que se debe de resultar dunha autoliquidación.
- b) Incumprir a obrigación de presentar de forma completa e correcta declaracións ou documentos necesarios para practicar liquidacións.
- c) Obter indebidamente devolucións.
- d) Solicitar indebidamente devolucións, beneficios ou incentivos fiscais.
- e) Determinar ou acreditar improcedentemente partidas positivas ou negativas ou créditos tributarios aparentes.
- f) Non presentar en prazo autoliquidacións ou declaracións sen que se produza prexuízo económico ou por incumprir a obrigación de comunicar o domicilio fiscal ou por incumprir as condicións de determinadas autorizacións.
- g) Presentar incorrectamente autoliquidacións ou declaracións sen que se produza prexuízo económico ou contestacións a requirimentos individualizados de información.
- h) Incumprir obrigacións contables e rexistrais.
- i) Incumprir as obrigacións relativas á utilización do número de identificación fiscal ou doutros números ou códigos.
- j) Resistencia, obstrución, escusa ou negativa ás actuacións da Administración Tributaria.

Sección segunda: suxeitos infractores.

ARTIGO 34.

1. Serán suxeitos infractores as persoas físicas ou xurídicas e as entidades mencionadas no apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria que realicen as accións ou omisións tipificadas como infraccións nas leis e nas ordenanzas fiscais e en particular as seguintes:

- a) Os contribuíntes e os substitutos dos contribuíntes.
- b) Os retedores e os obrigados a practicar ingresos a conta.
- c) Os obrigados ao cumprimento de obrigacións tributarias formais.
- d) A sociedade dominante no réxime de consolidación fiscal.
- e) As entidades que estean obrigadas a imputar ou atribuír rendas aos seus socios ou membros.
- f) O representante legal dos suxeitos obrigados que carezan de capacidade de obrar na orde tributaria.

2. O suxeito infractor terá a consideración de debedor principal para os efectos do disposto no apartado 1 do artigo 41 da Lei xeral tributaria en relación coa declaración de responsabilidade.

3. A concorrencia de varios suxeitos infractores na realización dunha infracción tributaria determinará que queden solidariamente obrigados fronte á Administración ao pagamento da sanción.

4. En canto ao réxime de responsabilidade e sucesión das sancións tributarias estarase ao disposto nos artigos 179.1 e 182 da Lei xeral tributaria.

5. As accións ou omisións non darán lugar a responsabilidade por infracción tributaria nos seguintes supostos:

- a) Cando se realicen por quen careza de capacidade de obrar na orde tributaria.
- b) Cando concorra forza maior.
- c) Cando deriven dunha decisión colectiva para quen salvase o seu voto ou non asistise á reunión en que se adoptou esta.
- d) Cando se puxo a dilixencia necesaria no cumprimento das obrigacións tributarias.

Entre outros supostos entenderase que se puxo a dilixencia necesaria cando o obrigado actúe amparándose nunha interpretación razoable da norma ou cando o obrigado axuste a súa actuación aos criterios manifestados pola Administración tributaria competente nas publicacións e comunicacións escritas ás que se refiren os artigos 86 e 87 da Lei xeral tributaria. Tampouco se esixirá esta responsabilidade se o obrigado tributario axusta a súa actuación aos criterios manifestados pola Administración na contestación a unha consulta formulada por outro obrigado, sempre que entre as súas circunstancias e as mencionadas na contestación exista unha igualdade substancial que permita entender aplicables os devanditos criterios e estes non sexan modificados.

6. Os obrigados tributarios que voluntariamente regularicen a súa situación tributaria ou emenden declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos ou solicitudes presentadas con anterioridade de forma incorrecta non incorrerán en responsabilidade polas infraccións tributarias cometidas con ocasión da presentación daquelas.

O disposto no parágrafo anterior entenderase sen prexuízo do previsto no artigo 27 da Lei xeral tributaria e das posibles infraccións que poidan cometerse como consecuencia da presentación tardía ou incorrecta das novas declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos ou solicitudes.

7. Nos supostos en que as infraccións puidesen ser constitutivas dos delitos contra a Facenda municipal regulados no Código Penal, o Concello pasará o tanto de culpa á xurisdición competente e absterase de seguir o procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non dite sentenza firme.

A sanción da autoridade xudicial excluírá a imposición de sancións administrativas.

De non terse estimado a existencia de delito ou imposto indemnización, o Concello continuará o expediente sancionador.

Sección terceira: sancións.

ARTIGO 35.

- 1. As infraccións tributarias sancionaranse mediante a imposición de sancións pecuniarias e, cando cumpra, de sancións non pecuniarias de carácter accesorio.
- 2. As sancións pecuniarias poderán consistir en multa fixa ou proporcional.

ARTIGO 36.

1. Cando a multa pecuniaria imposta por infracción grave ou moi grave sexa de importe igual ou superior a 30.000 euros e utilizouse o criterio de gradación de comisión repetida de infraccións tributarias, poderanse impor, ademais, as seguintes sancións accesorias:

- a) Perda da posibilidade de obter subvencións ou axudas públicas e do dereito a aplicar beneficios e incentivos fiscais de carácter rogado durante un prazo dun ano se a infracción cometida fose grave ou de dous anos se fose moi grave.

b) Prohibición para contratar coa Administración durante un prazo dun ano se a infracción cometida fose grave ou de dous anos se fose moi grave.

2. Cando a multa pecuniaria imposta por infracción moi grave sexa de importe igual ou superior a 60.000 euros e utilizouse o criterio de gradación de comisión repetida de infraccións tributarias, poderanse impor, ademais, as seguintes sancións accesorias:

a) Perda da posibilidade de obter subvencións ou axudas e do dereito a aplicar beneficios e incentivos fiscais de carácter rogado durante un prazo de tres, catro ou cinco anos, cando o importe da sanción imposta fose igual ou superior a 60.000, 150.000 ao 300.000 euros, respectivamente.

b) Prohibición para contratar coa Administración durante un prazo de tres, catro ou cinco anos, cando o importe da sanción imposta fose igual ou superior a 60.000, 150.000 ao 300.000 euros, respectivamente.

ARTIGO 37.

Non serán aplicables sancións tributarias como consecuencia de actas de inspección que se correspondan á utilización por parte da administración dos servizos de inspección, cando colaboren na xestión e liquidación de tributos para a corrección de situacións fiscais por irregularidades non imputables ao contribuínte.

ARTIGO 38.

1. As sancións tributarias serán acordadas e impostas por:

a) O Pleno se consiste na prohibición de celebrar contratos con este Concello ou multa pecuniaria fixa.

b) Os órganos que deban ditar os actos administrativos polos que se practiquen as liquidacións provisionais ou definitivas dos tributos ou outorguen licenza.

2. A imposición de sancións non consistentes en multas realizarase mediante expediente distinto e independente do instruído para regularizar a situación tributaria do suxeito infractor e impor as multas correspondentes, iniciado a proposta do funcionario competente e no que en todo caso se dará audiencia ao interesado antes de ditar o acordo correspondente.

3. Cando pola gravidade do asunto ou reiteración de infraccións o Pleno considere que debe ser imposta algunha das sancións sinaladas na Lei xeral tributaria e non previstas nesta ordenanza darase conta ao órgano da Administración Central competente para que abra o expediente sancionador correspondente.

Sección cuarta: gradación das sancións.

ARTIGO 39.

As sancións tributarias graduaranse atendendo en cada caso concreto a:

a) Comisión repetida de infraccións tributarias.

b) Prexuízo económico para a Facenda Pública.

c) Incumprimento substancial da obriga de facturación ou documentación.

d) Acordo ou conformidade do interesado.

Sección quinta: extinción.

ARTIGO 40.

A responsabilidade derivada das infraccións extinguese polo pagamento ou cumprimento da sanción, por prescrición ou por condonación.

ARTIGO 41.

As débedas tributarias só poderán condonarse en virtude de lei, na contía e cos requisitos que nesta se determinen.

ARTIGO 42.

Á morte dos suxeitos infractores, as obrigacións tributarias pendentes transmitiranse aos herdeiros ou legatarios, sen prexuízo do que establece a lexislación civil para a adquisición da herdanza. En ningún caso serán transmisibles as sancións.

ARTIGO 43.

No caso de sociedades ou entidades disoltas e liquidadas, as súas obrigacións tributarias pendentes tramitaranse aos socios ou partícipes no capital que responderán delas solidariamente e ata o límite do valor da cota de liquidación que se lles adxudique.

CAPÍTULO SEXTO.- NORMAS DE XESTIÓN.

Sección primeira. Principios xerais.

ARTIGO 44.

1. A xestión tributaria consiste no exercicio das funcións administrativas dirixidas a:

a) A recepción e tramitación de declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos e demais documentos con transcendencia tributaria.

b) A comprobación e realización das devolucións previstas na normativa tributaria.

c) O recoñecemento e comprobación da procedencia dos beneficios fiscais de acordo coa normativa reguladora do correspondente procedemento.

d) O control e os acordos de simplificación relativos á obrigación de facturar, en canto teñan transcendencia tributaria.

e) A realización de actuacións de control do cumprimento de presentar declaracións tributarias e doutras obrigacións formais.

f) A realización de actuacións de verificación de datos.

g) A realización de actuacións de comprobación de valores.

h) A realización de actuacións de comprobación limitada.

i) A práctica de liquidacións tributarias derivadas das actuacións de verificación e comprobación realizadas.

j) A emisión de certificados tributarios.

k) A expedición e, no seu caso, revogación dos números de identificación fiscal, nos termos establecidos na normativa específica.

l) A elaboración e mantemento dos censos tributarios.

m) A información e asistencia tributaria.

n) A realización das demais actuacións de aplicación dos tributos non integradas nas funcións de inspección e recadación.

2. As actuacións e o exercicio das funcións ás que se refire o apartado anterior realizaranse de acordo co establecido na Lei xeral tributaria e na súa normativa de desenvolvemento.

ARTIGO 45.

Os actos de xestión gozan de presunción de legalidade que só poderá destruírse mediante revisión, revogación ou anulación practicadas de oficio ou mediante a resolución dos recursos pertinentes.

ARTIGO 46.

Os actos de xestión das exaccións son impugnables con arranxo ás normas establecidas na lexislación correspondente sobre materia de recursos e reclamacións.

ARTIGO 47.

1. As persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas, así como as entidades mencionadas no apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria, estarán obrigadas a proporcionar á Administración tributaria toda clase de datos, informes, antecedentes e xustificantes con transcendencia tributaria relacionados co cumprimento das súas propias obrigacións tributarias ou deducidos das súas relacións económicas, profesionais ou financeiras con outras persoas.

2. En todo o relativo ao réxime de colaboración (obrigacións de carácter xeral, requirimento individualizado, forma e prazos), estarase ao disposto na sección 3ª do capítulo I do título III e resto de normas concordantes da Lei xeral tributaria.

Sección segunda: iniciación da xestión.

ARTIGO 48.

A xestión dos tributos iníciase:

- a) Por unha autoliquidación, por unha comunicación de datos ou por calquera outra clase de declaración.
- b) Por unha solicitude do obrigado tributario de acordo co previsto no artigo 98 da Lei xeral tributaria.
- c) De oficio pola Administración Tributaria.

ARTIGO 49.

1. A declaración presentárase, normalmente nos impresos que facilite, ou cuxo modelo aprobe o Concello e será obrigatorio cubrir cantos datos se soliciten, podendo negarse a aceptación daqueles onde non conste o DNI ou NIF.

2. Considerarase declaración tributaria todo documento presentado ante a Administración tributaria onde se recoñeza ou manifeste a realización de calquera feito relevante para a aplicación dos tributos.

A presentación dunha declaración non implica a aceptación ou o recoñecemento polo obrigado tributario da procedencia da obrigación tributaria.

3. Ao tempo da presentación darase aos interesados un recibo acreditativo desta, podendo servir para estes efectos o duplicado da declaración, debidamente dilixenciado pola Administración municipal.

4. Ao presentar un documento de proba ou simplemente achegado a un expediente xa iniciado poderán os interesados acompañalo dunha copia simple ou fotocopia para que a Administración municipal co cotexo previo, devolva o orixinal, salvo que por ser privado o documento ou por calquera outra causa lexítima se considerará que non debe ser devolto antes da resolución definitiva do procedemento.

5. A Administración municipal pode solicitar declaracións e a ampliación destas, así como a subsanación dos defectos advertidos en canto fose necesario para a liquidación da exacción e para a súa comprobación.

ARTIGO 50.

Será obrigatoria a presentación da declaración dentro dos prazos determinados en cada ordenanza particular e, en xeral, dentro do mes natural seguinte a aquel en que se produza

o feito impoñible. A non presentación dentro do prazo será considerada como infracción simple e sancionada como tal.

ARTIGO 51. INICIACIÓN DOS PROCEDEMENTOS TRIBUTARIOS.

1. As actuacións e procedementos tributarios poderán iniciarse de oficio ou por pedimento do obrigado tributario, mediante autoliquidación, declaración, comunicación, solicitude ou calquera outro medio previsto na normativa tributaria.

2. Os documentos de iniciación das actuacións e procedementos tributarios deberán incluír, en todo caso, o nome e apelidos ou razón social e o número de identificación fiscal do obrigado tributario e, no seu caso, da persoa que o represente.

3. A Xunta de Goberno Local poderá aprobar modelos e sistemas normalizados de autoliquidacións, declaracións, comunicacións, solicitudes ou calquera outro medio previsto na normativa tributaria para os casos en que se produza a tramitación masiva das actuacións e procedementos tributarios. A Administración tributaria porá a disposición dos obrigados tributarios os modelos mencionados nas condicións que sinala a normativa tributaria.

4. Poderán refundirse nun documento único a declaración, a liquidación e a recadación das exaccións que, dentro dos mesmos prazos, recaian sobre o mesmo suxeito pasivo; neste caso requirirase:

- a) Na liquidación deberán constar as bases e os tipos ou cotas de cada concepto, co que quedarán determinadas ou individualizadas cada unha das liquidacións que se refunden.
- b) Na recadación deberán constar por separado as cotas relativas a cada concepto; a súa suma determinará a cota refundida que se exaccionará mediante un documento único.
- c) O importe líquido resultante da suma de todos os conceptos incluídos no documento cobratorio será obxecto de redondeo a 5 cts, co fin de facilitar a xestión cobratoria

5- Nas solicitudes de exencións, bonificacións e beneficios fiscais, que dependan dos ingresos da unidade familiar, deberase incluír a autorización do interesado, para a petición de datos dos ingresos da Axencia Estatal de Administración Tributaria, tanto para a súa concesión como para posibles renovacións.

6- Para a aplicación das exencións, bonificacións e beneficios fiscais, o suxeito pasivo ou beneficiario dos mesmos, deberá estar ao corrente no pago das súas débedas coa Facienda Municipal.

ARTIGO 52.

Desenvolvemento das actuacións e procedementos tributarios. Terminación dos procedementos. Obrigación de resolver e efectos da falta de resolución.

1. No desenvolvemento das actuacións e procedementos tributarios, o Concello facilitará en todo momento aos obrigados tributarios o exercicio dos dereitos e o cumprimento das súas obrigacións, nos termos previstos nos apartados seguintes.

2. Os obrigados tributarios poden rexeitar a presentación dos documentos que non resulten exixibles pola normativa tributaria e daqueles que sexan previamente presentados por eles mesmos e que se atopen en poder da Administración tributaria municipal. Poderase en todo caso requirir ao interesado a ratificación de datos específicos propios ou de terceiros, previamente achegados.

3. Os obrigados tributarios teñen dereito a que se lles expida una certificación das autoliquidacións, declaracións e comunicacións que presenten ou de extremos concretos contidos nestas.

4. O obrigado que sexa parte nunha actuación ou procedemento tributario poderá obter á súa costa copia dos documentos que figuren no expediente, salvo que afecten a intereses de terceiros ou á intimidade doutras persoas ou que así o dispoña a normativa vixente. As copias facilitaranse no trámite de audiencia ou, en defecto deste, no de alegacións posterior á proposta de resolución.
5. O acceso aos rexistros e documentos que formen parte dun expediente concluído á data da solicitude e que obren nos arquivos administrativos unicamente poderá ser solicitado polo obrigado tributario que sexa parte no procedemento tributario, sen prexuízo do disposto no artigo 95 da Lei xeral tributaria.
6. Para a práctica da proba nos procedementos tributarios non será necesaria a apertura dun período específico nin a comunicación previa das actuacións aos interesados.
7. As actuacións da Administración tributaria nos procedementos de aplicación dos tributos documentaranse en comunicacións, dilixencias, informes e outros documentos previstos na normativa específica de cada procedemento.
8. As comunicacións son os documentos a través dos cales a Administración notifica ao obrigado tributario o inicio do procedemento ou outros feitos ou circunstancias relativos a este ou efectúa os requirimentos que sexan necesarios a calquera persoa ou entidade. As comunicacións poderán incorporarse ao contido das dilixencias que se estendan.
9. As dilixencias son os documentos públicos que se estenden para facer constar feitos, así como as manifestacións do obrigado tributario ou persoa coa que se entendan as actuacións. As dilixencias non poderán conter propostas de liquidacións tributarias.
10. Os órganos da Administración tributaria emitirán, de oficio ou por petición de terceiros, os informes que sexan preceptivos conforme ao ordenamento xurídico, os que soliciten outros órganos e servizos das Administracións públicas ou os poderes legislativo ou xudicial, nos termos previstos nas leis e os que resulten necesarios para a aplicación dos tributos.
11. Nos procedementos tributarios poderase prescindir do trámite de audiencia previo á proposta de resolución cando se subscriban actas con acordo ou cando nas normas reguladoras do procedemento estea previsto un trámite de alegacións posterior á devandita proposta. Neste último caso, o expediente porase de manifesto no trámite de alegacións. O trámite de alegacións non poderá ter unha duración inferior a 10 días nin superior a 15.
12. Porá fin aos procedementos tributarios a resolución, a desistencia, a renuncia ao dereito en que se fundamente a solicitude, a imposibilidade material de continualos por causas sobrevindas, a caducidade, o cumprimento da obrigaición que fose obxecto de requirimento ou calquera outra causa prevista no ordenamento tributario.
13. Terá a consideración de resolución a contestación efectuada de forma automatizada pola Administración tributaria naqueles procedementos en que estea prevista esta forma de terminación.
14. No referente á obrigaición de resolver, prazos de resolución e efectos da falta de resolución expresa estarase ao disposto nos artigos 103 e 104 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 53.

1. Os suxeitos pasivos e demais obrigados tributarios poderán formular á Administración consultas, debidamente documentadas, respecto ao réxime, a clasificación ou a cualificación tributaria que en cada caso lles corresponda.

2. As consultas tributarias escritas formularanse antes da finalización do prazo establecido para o exercicio dos dereitos, a presentación de declaracións ou autoliquidacións ou o cumprimento doutras obrigacións tributarias.

A consulta formularase mediante escrito dirixido ao órgano competente para a súa contestación, co seguinte contido:

- a) Os antecedentes e as circunstancias do caso.
- b) As dúbidas que suscite a normativa aplicable.
- c) Os demais datos e elementos que poidan contribuír á formación de xuízo por parte da Administración tributaria.

3. Así mesmo poderán formular consultas tributarias os colexios profesionais, cámaras oficiais, organizacións patronais, sindicatos, asociacións de consumidores, asociacións ou fundacións que representen intereses de persoas con discapacidade, asociacións empresariais e organizacións profesionais, así como ás federacións que agrupen aos organismos ou entidades antes mencionados, cando se refiran a cuestións que afecten á xeneralidade dos seus membros ou asociados.

4. A Administración tributaria arquivará con notificación ao interesado, as consultas que non reúnan os requisitos establecidos en virtude do apartado 2 deste artigo e non sexan emendadas a requirimento da Administración.

5. A competencia para contestar as consultas corresponderá aos órganos da Administración que teñan atribuída a iniciativa para a elaboración de disposicións na orde tributaria, a súa proposta ou interpretación.

6. A Administración tributaria deberá contestar por escrito as consultas que reúnan os requisitos establecidos en virtude do apartado 2 deste artigo no prazo de seis meses desde a súa presentación. A falta de contestación no devandito prazo non implicará a aceptación dos criterios expresados no escrito da consulta.

7. A contestación ás consultas tributarias escritas terá efectos vinculantes, nos termos previstos neste artigo, para os órganos e entidades da Administración tributaria encargados da aplicación dos tributos na súa relación co consultante.

En tanto non se modifique a lexislación ou a xurisprudencia aplicable ao caso, aplicaranse ao consultante os criterios expresados na contestación, a condición de que a consulta se formulase no prazo ao que se refire o apartado 2 e non se alteraron as circunstancias, antecedentes e demais datos recollidos no escrito de consulta.

Os órganos da Administración tributaria encargados da aplicación dos tributos deberán aplicar os criterios contidos nas consultas tributarias escritas a calquera obrigado, sempre que exista identidade entre os feitos e circunstancias de devandito obrigado e os que se inclúan na contestación á consulta.

8. Non terán efectos vinculantes para a Administración tributaria as contestacións ás consultas formuladas no prazo ao que se refire o apartado 2 que expoñan cuestións relacionadas co obxecto ou tramitación dun procedemento, recurso ou reclamación iniciado con anterioridade.

9. A presentación e contestación das consultas non interromperá os prazos establecidos nas normas tributarias para o cumprimento das obrigacións tributarias.

10. A contestación ás consultas tributarias escritas terá carácter informativo e o obrigado tributario non poderá establecer recurso algún contra a devandita contestación. Poderá facelo contra o acto ou actos administrativos que se diten posteriormente en aplicación dos criterios manifestados na contestación.

11. A Administración tributaria do Concello de Narón, establecerá un procedemento de consultas a través de medios telemáticos en función do establecido na disposición final décima de la LXT, relativa ao desenvolvemento normativo de actuacións e procedementos por medios electrónicos, informáticos e telemáticos.

Sección terceira: investigación e inspección.

ARTIGO 54.

A Administración municipal investigará e comprobará os feitos, actos e situacións, actividades, explotacións e demais circunstancias que integren ou condicionen o feito imponible.

ARTIGO 55.

Corresponde á inspección dos tributos:

- a) A investigación dos supostos de feito das obrigacións tributarias para o descubrimento dos que sexan ignorados pola Administración.
- b) A comprobación da veracidade e exactitude das declaracións presentadas polos obrigados tributarios.
- c) A realización de actuacións de obtención de información relacionadas coa aplicación dos tributos, de acordo co establecido nos artigos 93 e 94 da Lei xeral tributaria.
- d) A comprobación do valor de dereitos, rendas, produtos, bens, patrimonios, empresas e demais elementos, cando sexa necesaria para a determinación das obrigacións tributarias, sendo de aplicación o disposto nos artigos 134 e 135 da Lei xeral tributaria.
- e) A comprobación do cumprimento dos requisitos esixidos para a obtención de beneficios ou incentivos fiscais e devolucións tributarias, así como para a aplicación de réximes tributarios especiais.
- f) A información aos obrigados tributarios con motivo das actuacións inspectoras sobre os seus dereitos e obrigacións tributarias e a forma en que deben cumprir estas últimas.
- g) A práctica das liquidacións tributarias resultantes das súas actuacións de comprobación e investigación.
- h) A realización de actuacións de comprobación limitada, conforme ao establecido nos artigos 136 a 140 da Lei xeral tributaria.
- i) O asesoramento e informe a órganos da Administración pública.
- j) A realización das intervencións tributarias de carácter permanente ou non permanente, que se rexerán polo disposto na súa normativa específica e, en defecto de regulación expresa, polas normas deste capítulo.
- k) As demais que se establezan noutras disposicións ou se lle encomenden polas autoridades competentes.

ARTIGO 56.

1. As actuacións inspectoras realizaranse mediante o exame de documentos, libros, contabilidade principal e auxiliar, ficheiros, facturas, xustificantes, correspondencia con transcendencia tributaria, bases de datos informatizadas, programas, rexistros e arquivos informáticos relativos a actividades económicas, así como mediante a inspección de bens, elementos, explotacións e calquera outro antecedente ou información que deba de facilitarse á Administración ou que sexa necesario para a esixencia das obrigacións tributarias.

2. Cando as actuacións inspectoras o requiran, os funcionarios que desenvolvan funcións de inspección dos tributos poderán entrar, nas condicións que regulamentariamente se determinen, nas leiras, locais de negocio e demais establecementos ou lugares nos que se desenvolvan actividades ou explotacións sometidas a gravame, existan bens suxeitos a tributación, se produzan feitos impositivos ou supostos de feito das obrigacións tributarias ou exista algunha proba deles.

Se a persoa baixo cuxa custodia se atopan os lugares mencionados no parágrafo anterior se opuxese á entrada dos funcionarios da inspección dos tributos, precisarase a autorización escrita do señor alcalde ou persoa en quen delegue.

Cando no exercicio das actuacións inspectoras sexa necesario entrar no domicilio constitucionalmente protexido do obrigado tributario, aplicarase o disposto no artigo 113 da Lei xeral tributaria.

3. Os obrigados tributarios deberán atender á inspección e presentaranlle a debida colaboración no desenvolvemento das súas funcións.

O obrigado tributario que fose requirido pola inspección deberá presentarse, por si ou por medio de representante, no lugar, día e hora sinalados para a práctica das actuacións, e deberá achegar ou ter a disposición da inspección a documentación e demais elementos solicitados.

Excepcionalmente e de forma motivada, a inspección poderá requirir a comparecencia persoal do obrigado tributario cando a natureza das actuacións que se han realizar así o esixa.

4. Os funcionarios que desempeñen funcións de inspección serán considerados axentes da autoridade e deberán acreditar a súa condición, se son requiridos para iso nas oficinas públicas.

As autoridades públicas prestarán a protección e o auxilio necesario aos funcionarios para o exercicio das funcións de inspección.

ARTIGO 57.

1. As actuacións de inspección dos tributos documentaranse en comunicacións, dilixencias, informes e actas.

2. As actas son os documentos públicos que estende a inspección dos tributos co fin de recoller o resultado das actuacións inspectoras de comprobación e investigación, propondo a regularización que considere procedente da situación tributaria do obrigado ou declarando correcta esta.

ARTIGO 58.

1. As actas estendidas pola inspección dos tributos teñen natureza de documentos públicos e fan proba dos feitos que motiven a súa formalización, salvo que se acredite o contrario.

2. Os feitos aceptados polos obrigados tributarios nas actas de inspección presúmense certos e só poderán rectificarse mediante proba de incorrer en erro de feito.

ARTIGO 59.

Para os efectos da súa tramitación, as actas de inspección poden ser con acordo, de conformidade ou de desconformidade.

ARTIGO 60.

No que se refire a cada unha das clases de actas estarase ao disposto nos artigos 155, 156 e 157 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 61.

Cando o obrigado tributario ou o seu representante se negue a recibir ou subscribir a acta, esta tramitarase como de desconformidade. Noutro caso, cando o obrigado tributario ou o seu representante manifeste a súa conformidade coa proposta de regularización que formule a inspección dos tributos, farase constar expresamente esta circunstancia na acta.

En todo caso a inspección rexerase polo disposto nas normas contidas no capítulo IV do título III da Lei xeral tributaria e nas demais que regulen a materia inspectora.

ARTIGO 62. DENUNCIA PÚBLICA.

1. A acción de denuncia pública é independente da obrigaón de colaborar coa Administración municipal.

2. A acción de denuncia será pública e para que se produza dereito a favor do denunciante haberá de ser por escrito, asinarse, de non saber farano dúas testemuñas á súa petición, e ratificarse a presenza do Secretario da Corporación ou funcionario en quen este delegue, e acreditando a personalidade e constituíndo un depósito do 10 por 100 do importe da infracción denunciado, caso de que for indeterminada, fixarase pola Alcaldía, mediante decreto tendo en conta o sinalado no número seguinte.

3. Se a comprobación da denuncia ocasionase gastos, cubriranse co importe do depósito; se non resultase certa, ingresarse dito importe na caixa da Corporación, unha vez deducida a cantidade necesaria para satisfacer no seu caso os gastos orixinados.

4. En caso de resultar certa a denuncia e unha vez realizado o ingreso da débeda tributaria, o denunciante terá dereito á devolución do depósito que fixera ou do sobranse de terse orixinado gastos na comprobación da denuncia, para o que a Administración municipal deberá presentar a oportuna conta.

5. O ou os denunciante non se considerarán interesado nas actuacións administrativas que se inicien como consecuencia da denuncia nin se lles informará do seu resultado. Tampouco estará lexitimado para a interposición de recursos ou reclamacións en relación cos resultados das devanditas actuacións.

Sección cuarta: proba e presuncións.

ARTIGO 63.

1. Nos procedementos de aplicación dos tributos, quen pretenda facer valer o seu dereito, deberá probar os feitos normalmente constitutivos deste.

2. Esta obrigaón enténdese cumprida se se designan de modo concreto os elementos de proba en poder da Administración tributaria.

ARTIGO 64.

Nos procedementos tributarios serán de aplicación as normas que sobre medios e valoración de proba se conteñen no Código Civil e na Lei de enxuízamento civil, salvo o que se establece nos artigos seguintes.

ARTIGO 65.

As declaracións tributarias ás que se refire o artigo 48 poderán aceptarse como certas, e o administrado terá facultade para rectificalas mediante a proba de que ao facelas se incorreu en erro de feito.

ARTIGO 66.

1. A confesión dos suxeitos pasivos versará exclusivamente sobre supostos de feito.

2. Non será válida a confesión cando se refira ao resultado de aplicar as correspondentes normas legais.

ARTIGO 67.

1. As presuncións establecidas polas leis tributarias poden destruírse pola proba en contrario, excepto nos casos en que aquelas expresamente o prohiban.

2. Para que as presuncións non establecidas pola lei sexan admisibles como medio de proba é indispensable que entre o feito demostrado e aquel que se trate de deducir haxa un enlace preciso e directo segundo as regras do criterio humano.

ARTIGO 68.

A administración tributaria terá o dereito de considerar como titular de calquera ben, dereito, empresa, servizo, actividade, explotación ou función a quen figure como tal nun Rexistro fiscal ou outros de carácter público, salvo proba en contrario.

Sección quinta: as liquidacións tributarias.

ARTIGO 69.

1. A liquidación tributaria é o acto resolutorio mediante o cal o órgano competente da Administración realiza as operacións de cuantificación necesarias e determina o importe da débeda tributaria ou da cantidade que, no seu caso, resulte a devolver ou a compensar de acordo coa normativa tributaria.

A Administración tributaria non estará obrigada a axustar as liquidacións aos datos consignados polos obrigados tributarios nas autoliquidacións, declaracións, comunicacións, solicitudes ou calquera outro documento.

2. A proposta do departamento de Facenda, e coa fiscalización previa pola Intervención do Concello, o alcalde ou concelleiro delegado da Facenda, aprobará as liquidacións tributarias que inicien os procedementos recadatorios

3. As liquidacións tributarias serán provisionais ou definitivas.

4. Terán a consideración de definitivas:

a) As practicadas no procedemento inspector tras a comprobación previa e investigación da totalidade dos elementos da obrigação tributaria, salvo o disposto no apartado 4 deste artigo.

b) As demais ás que a normativa tributaria outorgue tal carácter.

5. Nos demais casos, as liquidacións tributarias terán o carácter de provisionais.

Poderán practicarse liquidacións provisionais no procedemento de inspección nos seguintes supostos:

a) Cando algún dos elementos da obrigação tributaria se determine en función dos correspondentes a outras obrigações que non fosen comprobadas, que fosen regularizadas mediante liquidación provisional ou mediante liquidación definitiva que non fose firme, ou cando existan elementos da obrigação tributaria cuxa comprobación con carácter definitivo non fose posible durante o procedemento, nos termos que se estableza regulamentariamente.

b) Cando cumpra formular distintas propostas de liquidación en relación cunha mesma obrigação tributaria.

Entenderase que concorre esta circunstancia cando o acordo ao que se se refire o artigo 155 da Lei xeral tributaria non inclúa todos os elementos da obrigação tributaria, cando a conformidade do obrigado non se refira a toda a proposta de regularización, cando se realice unha comprobación de valor e non sexa o obxecto único da regularización e no resto de supostos previstos regulamentariamente.

ARTIGO 70.

1. As liquidacións deberán ser notificadas aos obrigados tributarios nos termos previstos na sección 3ª do capítulo II do título III da Lei xeral tributaria.

2. As liquidacións notificaranse con expresión de:

a) A identificación do obrigado tributario.

- b) Os elementos determinantes da contía da débeda tributaria
- c) A súa motivación cando non se axusten aos datos consignados polo obrigado tributario ou á aplicación ou interpretación da normativa realizada por este, con expresión dos feitos e elementos esenciais que as orixinen así como os fundamentos de dereito.
- d) Os medios de impugnación que poidan ser exercidos, órgano ante o que teñan que presentarse e prazo para a súa interposición.
- e) O lugar, prazo e forma en que debe ser satisfeita a débeda tributaria.
- f) O seu carácter de provisional ou definitiva.

ARTIGO 71.

Nos tributos de cobro periódico por recibo, unha vez notificada a liquidación correspondente á alta no respectivo rexistro, padrón ou matrícula, poderán notificarse colectivamente as sucesivas liquidacións mediante edictos que así o advirtan.

O aumento de base impoñible sobre a resultante das declaracións deberá notificarse ao contribuínte con expresión concreta dos feitos e elementos adicionais que o motiven, excepto cando a modificación proveña de revalorizacións de carácter xeral autorizadas polas leis.

Sección sexta: padróns de contribuíntes.

ARTIGO 72.

Poderán ser obxecto de padrón ou matrícula os tributos nos que pola súa natureza se produza continuidade de feitos impoñibles.

ARTIGO 73.

1. Unha vez constituído o padrón de contribuíntes, só as altas, baixas e alteracións que no mesmo teñan un lugar deberán ser aprobadas en virtude de acto administrativo reclamable e notificadas en forma legal aos suxeitos pasivos.

2. Os contribuíntes estarán obrigados a pór en coñecemento da Administración municipal, dentro do mes natural seguinte a aquel en que se produza, toda modificación sobrevinda que poida orixinar alta, baixa ou alteración no padrón.

3. A omisión da anterior obrigación dará lugar a que o Concello teña dereito a cobrar a exacción do modo e forma que consta no padrón.

ARTIGO 74.

1. A formación dos padróns, matrículas ou rexistros realizaranse polos servizos económicos municipais ou polos da entidade á que o Concello teña encomendada a xestión, tomando por base:

- a) Os datos obrantes na Administración municipal.
- b) As declaracións dos suxeitos pasivos.
- c) O resultado da investigación practicada.

2. Os padróns deberán conter ademais dos datos específicos que cada un deles requira, segundo as características da exacción, os seguintes extremos:

- a) Nome, apelidos, domicilio e D.N.I. ou N.I.F. do suxeito pasivo.
- b) Domicilio fiscal.
- c) Leira, establecemento industrial ou comercial ou elementos obxecto de exacción.
- d) Base impoñible.
- e) Base liquidable.
- f) Tipo de gravame.
- g) Cota tributaria.

ARTIGO 75.

1. Os padróns, matrículas ou rexistros someteranse, cada período, á aprobación da Alcaldía-Presidencia ou órgano no que ésta teña delegada a citada competencia. O período de exposición ao público será de 15 días hábiles para o exame por parte dos interesados lexítimos.

2. A exposición ao público dos padróns e matrículas producirá os efectos de notificación das liquidacións de cotas que figuren consignadas para cada acto dos interesados, podendo interpor contra os devanditos actos un recurso de reposición, previo ao contencioso administrativo, no prazo dun mes a partir do día seguinte ao da finalización do período de exposición pública.

Os padróns de contribuíntes constituirán o documento fiscal ao que han de referirse as listas, recibos e outros documentos cobratorios para a percepción da pertinente exacción.

CAPÍTULO SÉTIMO: RECADACIÓN.

Sección primeira: a xestión recadatoria. Concepto e disposicións xerais.

ARTIGO 76. CONCEPTO E RÉXIME XURÍDICO.

1. Concepto. A xestión recadatoria consiste no exercizo da función administrativa conducente ao cobro dos créditos tributarios e demais recursos de natureza pública de titularidade do Concello.

2. Réxime Legal. A xestión recadatoria rexirase:

a) Pola Lei Xeral Tributaria e as súas normas de desenvolvemento, incluídos o Regulamento Xeral de Recadación aprobado por Real Decreto 939/2005, de 29 de xullo e o Regulamento de Desenvolvemento da Lei 58/2003, en materia de revisión en vía administrativa, aprobado por Real Decreto 520/2005, de 13 de maio.

b) Polo Real Decreto Lexislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o Texto Refundido da Lei Reguladora das Facendas Locais.

c) Pola Lei 47/2003, de 26 de novembro, Xeral Presupostaria.

d) Polos tratados, acordos, convenios e demais normas internacionais ou emanadas de entidades internacionais-supranacionais, aplicables a dita xestión.

e) Pola presente Ordenanza e as súas normas de desenvolvemento.

f) Polas ordenanzas reguladoras dos tributos e demais recursos obxecto da xestión recadatoria.

g) Por calesqueira outra disposición que resulte de aplicación.

ARTIGO 77. PROCEDIMENTO RECADATORIO

1. A xestión recadatoria consiste no exercizo da función administrativa conducente ao cobro dos créditos tributarios e demais recursos de natureza pública de titularidade do Concello.

2. O procedemento recadatorio será exclusivamente administrativo e constará de dous períodos, voluntario e executivo.

3. No período voluntario, os obrigados ao pagamento farán efectivas as débedas dentro dos prazos sinalados no artigo 86 desta Ordenanza.

4. No periodo executivo, a recadación efectuarase coercitivamente, por vía de prema sobre o patrimonio do obrigado que non cumprira a obriga ao seu cargo no periodo voluntario.

ARTIGO 78. ÓRGANOS RECADADORES

1. Organos recadadores. Son órganos da función recadatoria municipal:

a) O Alcalde

b) A Tesourería

2. Poden prestarlle o Servizo de Caixa aos distintos órganos de recadación, os Bancos, Caixas de Aforro e Cooperativas de Crédito, que en adiante serán denominadas Entidades de Depósito, coas que o Concello así o conveña.

3. Son colaboradoras na recadación as Entidades de Depósito autorizadas para exercer dita colaboración.

4. O Concello poderá conferir a condición de colaboradoras a outras Entidades e agrupacións de contribuíntes.

5. A autorización conferida ás entidades mencionadas nos apartados nº 2,3 e 4 en ningún caso lles conferirá o carácter de órganos de recadación municipal.

ARTIGO 79.

1. Corresponde ao alcalde, en calidade de órgano director da xestión recadatoria, e sen prexuízo das delegacións que poida efectuar ao amparo do disposto no artigo 43 do Real decreto 2.568/1.986, do 28 de novembro, o exercicio das seguintes funcións:

a) Acordar de oficio as compensacións de débedas e resolver as instadas polos interesados.

b) Resolver de solicitudes relativas ao aprazamento e fraccionamento de débedas.

c) Ditar os acordos de derivación de responsabilidade.

d) Promover ante xuíces e tribunais os conflitos que procedan, con arranxo ao previsto na lexislación sobre conflitos xurisdicionais, cando entren estes a coñecer dos procedementos de prema sen estar esgotada a vía administrativa.

e) Exercitar as accións civís que a lei autoriza, para obter a indemnización dos danos e prexuízos a que dera lugar a dilación ou omisión polos rexistradores da práctica dos asentos e expedición de certificacións que lles encomenda o Regulamento Xeral de Recadación.

f) Solicitar do xuíz de Instrución a autorización para a entrada no domicilio onde se atopen os bens do debedor.

g) Autorizar o alleamento dos bens embargados polos procedementos de concurso ou adxudicación directa por razóns xustificadas de urxencia, perecividade dos bens ou imposibilidade ou inconveniencia da promoción de concorrencia para o seu alleamento.

h) Presidir a mesa de poxa para o alleamento de bens embargados, podendo designar substituto.

i) Acordar a adxudicación ao Concello dos bens inmobles embargados e non rematados en poxa, así como, no mesmo caso, dos mobles cuxa adxudicación poida interesar ao Concello.

j) Solicitar das autoridades competentes a protección e auxilio necesario para a exercicio da función recadatoria, excepto en caso de perigo inmediato para as persoas, valores ou fondos, suposto no cal a solicitude poderá ser realizada polo xefe do servizo ou da unidade.

k) Resolver as reclamacións sobre tercerías de dominio e de mellor dereito que, con referencia aos bens embargados ao debedor, se interpoñan ante o Concello.

l) Declarar a prescrición dos dereitos da Facenda municipal e o errado provisional do debedor cuxa insolvencia resulte do expediente seguido no procedemento de prema, ata cando se siga o procedemento de baixa por referencia, así como a rehabilitación das súas débedas en caso de insolvencia sobrevinda.

m) Todas as demais atribuídas no Regulamento Xeral de Recadación ao director xeral de recadación ou ao delegado de Facenda.

2. Entenderanse exercitadas por delegación do Pleno as funcións ao alcalde nas letras d), e) e i) do precedente apartado primeiro.

ARTIGO 80.

1. Corresponde ao tesoureiro a xefatura do Servizo de Recadación Municipal, en cuxa virtude ten atribuídas as seguintes funcións:

a) Impulsar e dirixir os procedementos recadatorios, propondo as medidas necesarias para que a recadación se realice dentro dos termos sinalados.

b) Ditar a providencia de prema nos expedientes administrativos deste carácter.

c) Autorizar a poxa dos bens embargados e a adxudicación directa dos non rematados nesta.

d) Declarar a finalización do expediente de prema tras a realización das actuacións executivas sobre o patrimonio do debedor pola parte liquidada da débeda.

e) Todas as atribuídas polo Regulamento Xeral de Recadación aos xefes de Dependencia e de Unidade e as non reservadas neste a órgano concreto, sempre que, en ambos os casos, non se atribúan a órgano distinto por esta Ordenanza.

2. O tesoureiro poderá delegar nos xefes das unidades de Recadación Municipal ou en funcionarios adscritos ao servizo de Recadación as atribucións encomendadas polo Regulamento Xeral de Recadación aos funcionarios de igual categoría na Administración tributaria do Estado e as non sinaladas na mesma norma a órgano concreto.

Sección segunda: clasificación da débeda tributaria.

ARTIGO 81.

As débedas tributarias resultantes de liquidacións practicadas pola Administración municipal clasificaranse para os efectos da súa recadación en:

a) Notificadas: nelas é indispensable o requisito da notificación para que o suxeito pasivo teña coñecemento da débeda tributaria, sen a notificación en forma legal, a débeda non será exixible.

b) Sen notificación: son aquelas que por derivar directamente de padróns de contribuíntes xa coñecidos polos suxeitos pasivos, non se precisa a súa notificación expresa individual, aínda que a débeda tributaria varíe periodicamente por aplicación de recargas ou aumentos de tipo previamente determinados na respectiva Ordenanza.

c) Autoliquidacións: son aquelas nas que o suxeito pasivo, por medio de efectos timbrados ou a través de declaracións-liquidacións, procede ao pagamento simultáneo da débeda tributaria.

Sección terceira. Pago

ARTIGO 82. LEXITIMACIÓN, LUGAR DE PAGO E FORMA DE PAGO

1. Pode efectuar o pago, en período voluntario ou executivo, calquer persona, teña ou non interese no cumprimento da obriga, xa o coñeza e o aprobe, xa o ignore o obrigado ao pago.

O terceiro que abone a débeda non estará lexitimado ante o Concello para exercitar os dereitos que lle correspondan ao obrigado ao pago.

2. O pago das débedas poderá realizarse, no seu caso, nas entidades que presten o servizo de caixa, nas entidades colaboradoras e demais personas ou entidades autorizadas para recibir o pago, directamente ou por vía telemática, cando así esté previsto.

3. Os pagos realizados a órganos non competentes para recibilos ou personas non autorizadas para elo non liberarán ao debedor da súa obriga de pago, sen perxuízo das responsabilidades de todo orde en que incorra o perceptor que admita indebidamente o pago.

4. O pago das débedas poderá realizarse en efectivo, mediante efectos timbrados e en especie.

ARTIGO 83. MEDIOS E MOMENTO DO PAGO EN EFECTIVO.

1. O pago das débedas e sancións tributarias que deba realizarse en efectivo poderase facer sempre en diñeiro de curso legal.

Asemade, poderá realizarse por algún dos seguintes medios, cos requisitos e condicións que para cada un de eles se establecen nesta Ordenanza, e seguindo os procedementos que se dispoñan en cada caso:

- a) Cheque
- b) Tarxeta de crédito e débito
- c) Transferencia bancaria
- d) Domiciliación bancaria
- e) Calesqueira outros que se autoricen polo Ministerio con competencias na materia.

A sede electrónica do Concello de Narón facilitará a realización de pagos por internet.

2. O pago en efectivo de débedas non tributarias efectuarase polos medios que prevea a súa normativa. En defecto de normativa, será de aplicación o disposto neste artigo.

3. Enténdese pagada en efectivo unha débeda cando se realizou o ingreso do seu importe nas entidades colaboradoras, entidades que presten o servizo de caixa ou demais personas ou entidades autorizadas para recibir o pago.

4. Cando o pago se realice a través de entidades de crédito ou outras personas autorizadas, a entrega ao debedor do xustificante do ingreso liberará a este dende a data que se consigne no xustificante e polo importe que figure en el, quedando obrigada a entidade de crédito ou persona autorizada fronte á Facenda Municipal dende ese momento e por dito importe.

5. Cheque.

5.1. Poderán efectuarse pagos mediante cheque, bancario ou de conta corrente, o cal ademais dos requisitos xerais esixidos pola lexislación mercantil, deberá ser nominativo a favor do Concello de Narón e estar debidamente conformado ou certificado pola entidade de crédito en data e forma.

En todo caso, deberá de acompañarse de documento adxunto que identifique ao debedor e mais o desglose da débeda que se pretende abonar.

A entrega do cheque liberará ao obrigado ao pago polo importe satisfeito cando sexa feito efectivo.

5.2. No caso de entrega de cheques en entidades colaboradoras ou entidades que presten o servizo de caixa, a súa admisión quedará supeditada, ademais dos requisitos anteriores, a que o cheque sexa cruzado. A admisión de cheques que incumpran algún dos requisitos anteriores quedará a risco da entidade que os acepte.

Cando un cheque debidamente conformado ou certificado non poida ser feito efectivo en todo ou en parte, unha vez transcorrido o periodo voluntario de pago, dictarase providencia de prema pola parte non pagada, para o seu cobro pola entidade que o conformou ou certificou.

A entrega do cheque na entidade que, no seu caso, preste o servizo de caixa ou sexa colaboradora liberará ao debedor polo importe satisfeito, cando sexa feito efectivo. En tal caso, surtirá efectos dende a data na que tivo entrada en dita entidade.

6. Pago mediante tarxeta de crédito e débito

6.1. Será admisible o pago mediante tarxetas de crédito ou débito, sempre que a tarxeta a utilizar se atope incluída entre as que, a tal fin, sexan admitidas pola Administración Tributaria municipal.

6.2. Non poderá simultanearse, para un mesmo documento de ingreso, o pago mediante tarxeta con calquera outro dos medios de pago admitidos.

6.3. Non se admitirán pagos parciais mediante este medio de pago.

6.4. Os importes ingresados polos obrigados ao pago a través de tarxetas de crédito ou débito non poderán ser minorados como consecuencia de descontos pola súa utilización ou por calquer outro motivo.

6.5. Os ingresos efectuados por este medio de pago, entenderanse realizados no día en que aqueles tivesen entrada na conta bancaria municipal correspondente.

7. Pago mediante transferencia bancaria

7.1. Será admisible o pago por transferencia bancaria a contas bancarias municipais únicamente naqueles supostos en que así se lle comunique ao obrigado ao pago pola Tesourería.

7.2. O mandato da transferencia será por importe igual ao da débeda e expresará o concepto tributario co que se corresponda.

7.3. Simultaneamente ao mandato da transferencia o ordenante poñerá en coñecemento da Tesourería a data, importe e concepto a que se corresponde.

7.4. Considerarase momento do pago a data en que tivese entrada o importe correspondente nas contas municipais.

8. Pago mediante domiciliación bancaria

8.1. Poderá domiciliarse o pago en conta corrente de débedas de vencemento periódico, así como no caso de aprazamentos e fraccionamentos, resultando, neste caso, a domiciliación de carácter obrigatorio.

8.2. A domiciliación bancaria deberá axustarse aos seguintes requisitos:

- Solicitude á Tesourería municipal cun mínimo de dous meses de antelación á data de inicio do período voluntario. Noutro caso, surtirá efectos no período de pago voluntario seguinte.
- A solicitude será asinada polo titular de conta corrente na que se ordene a domiciliación e, no seu caso, polo seu representante.
- Que o obrigado ao pago sexa titular da conta na que se domicilie o pago e que dita conta se atope aberta nunha entidade de crédito.
- O pago poderá domiciliarse nunha conta que non sexa de titularidade do obrigado ao pago, sempre que o titular da conta autorice a domiciliación.

8.3 As domiciliacións de pago para o mesmo obxecto e titular terán validez por tempo indefinido, mentres non sexa anulada polo interesado ou a Tesourería dispoña expresamente a súa anulación por razón xustificadas. Neste último caso, notificarase o acordo polo que se declare a invalidez ao obrigado ao pago.

8.4. No caso de recibos domiciliados, non será necesario remitir ao domicilio do obrigado ao pago o documento de pago.

8.5. Os pagos realizados mediante domiciliación bancaria entenderanse realizados na data de cargo en conta das ditas domiciliacións, considerándose xustificante do ingreso o que a tal efecto expida a entidade de depósito onde se atope domiciliado o pago.

ARTIGO 84. APRAZAMENTOS E FRACCIONAMENTOS. NORMAS XERAIS.

1. O pagamento das débedas tributarias e demais de dereito público poderá aprazarse ou fraccionarse só nos casos e na forma que se determina na presente ordenanza.
2. Os aprazamentos e fraccionamentos concederáos a Administración municipal tras a petición dos obrigados ó pagamento, de conformidade coas regras dos artigos seguintes.
3. As débedas aprazadas ou fraccionadas deberán garantirse mediante aval solidario de entidade de crédito ou sociedade de garantía recíproca ou certificado de seguro de caución, coas salvedades reguladas no artigo 82 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.
4. As cantidades aprazadas que estiveran garantidas cos medios citados no punto anterior, devengarán xuro de demora na contía do xuro legal.
5. A presentación dunha solicitude de aprazamento ou fraccionamento en período voluntario impedirá o inicio do período executivo, pero non o devengo do xuro de demora.

ARTIGO 85. DÉBEDAS TRIBUTARIAS APRAZABLES E DOCUMENTACIÓN A ACHEGAR. TRAMITACIÓN E RESOLUCIÓN DE SOLICITUDES, CALCULO DE XUROS, PRAZOS, FORMA DE PAGAMENTO E EFECTOS DA FALTA DE PAGO.

1. Poderá aprazarse o pagamento da débeda, tanto en período voluntario como executivo, tras a petición dos obrigados cando a súa situación económica-financeira lles impida, transitoriamente, efectuar o pagamento dos seus débitos.
2. O fraccionamento de pagamento, como modalidade de aprazamento, será rexido polas normas aplicables a este no que non estea regulado especialmente.
3. A Tesourería disporá o necesario para que as solicitudes se formulen en documento específico, no que se indiquen os criterios de concesión e denegación de aprazamentos e

fraccionamentos, así como a necesidade de fundamentar as dificultades económico-financieiras, aportando os documentos oportunos.

4. O acordo de concesión especificará a clase de garantía que o solicitante deberá aportar ou, no seu caso, a dispensa desta obriga.

5. Os criterios xerais de concesión de aprazamentos e fraccionamentos son:

a) As débedas entre 100,00 euros e 300,00 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de tres meses ou mensualidades.

b) As débedas entre 300,01 euros e 900,00 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de seis meses ou mensualidades.

c) As débedas entre 900,01 euros e 1500,00 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de nove meses ou mensualidades.

d) As débedas entre 1.500,01 euros e 3.000,00 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de doce meses ou mensualidades.

e) As débedas entre 3.000,01 euros e 6.000,00 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de quince meses ou mensualidades.

f) As débedas de importe superior a 6.000,01 euros poderán aprazarse ou fraccionarse ata un máximo de vintecatro meses ou mensualidades.

6. Excepcionalmente, aprazaranse ou fraccionaranse débedas de contía inferior a 100 euros ou por prazos superiores aos previstos para aqueles contribuíntes que se atopen en situación de emerxencia social, ou que pertenza a unha unidade familiar que se atope nalguna destas circunstancias, acreditada mediante informe dos servizos sociais: familias con problemas de integración social, familias con menores con problemas de integración social, casos de intervención socio familiar ou calquer outra situación debidamente xustificada polos servizos sociais do Concello.

Tamén con carácter excepcional atendendo a unha situación de precariedade económica en función da documentación adicional que a xuízo da tesourería se lle poida requirir, podrá outorgarse aprazamento ou fraccionamentos de débedas de contía inferior a 100,00 euros ou por prazos superiores aos previstos con carácter xeral.

7. Será obrigatoria na concesión de fraccionamentos e aprazamentos a domiciliación do pago dos correspondentes prazos, e deberase facer constar o IBAN no propio escrito da solicitude.

9. A concesión do aprazamento ou fraccionamento outorgarase de forma automática para débedas de contía inferior a 6.000,00 euros, substituíndose a presentación de documentos xustificativos pola simple declaración responsable da existencia de dificultades económico- financeiras que impiden de forma transitoria efectuar o pago no prazo establecido.

10. Documentación que se ten que achegar:

10.1. Xunto coa solicitude deberase achegar, con carácter xeral, a seguinte documentación:

- Xustificación da existencia de dificultades económico –financeiras que impiden ó debedor de forma transitoria efectuar o pago no prazo ordinario establecido. Sen perxuízo de que o

debedor poida presentar calquer outro que estime oportuno, requeriranse con carácter xeral os seguintes documentos:

- **Persoas físicas:**

- Copia íntegra da declaración do Imposto sobre a Renda de Personas Físicas correspondente ó último exercicio ou, no seu defecto, certificación da Axencia Estatal da Administración Tributaria de non estar obrigado a presentala.

- Se recibe algunha pensión, certificado que acredite o seu importe, expedido pola Seguridade Social ou organismo competente en cada caso.

- No seu caso, certificación da prestación por desempleo, facendo constar o seu importe, ou de atoparse en situación de demanda de emprego, expedidas polo organismo competente.

- **Persoas xurídicas:**

- Balance de situación e conta de perdas e ganancias do último exercicio pechado.

- Copia, debidamente compulsada, do Imposto sobre sociedades correspondente ó último exercicio económico presentado

- Último balance de comprobación de sumas e saldos, certificado pola persona ou órgano que corresponda.

- Acreditación da titularidade da conta de cargo.

Cando sexa de titularidade do debedor, esta poderá acreditarse con calqueira documento emitido pola entidade de crédito na que conste o Código Conta Cliente (CCC) e o nome e apelidos ou razón social do titular.

Se o solicitante non fose titular da conta de cargo, requerirase ademais, autorización expresa de este para que realicen os cargos na conta da súa titularidade, acompañada de fotocopia do DNI de dito titular.

10.2. Cando o importe da débeda a aprazar ou fraccionar non exceda de 6000,00 euros, non se esixirá ó debedor a presentación da documentación xustificativa das dificultades económico-financieiras bastando a declaración responsable e se lle dispensará da obriga de presentación de garantía.

11. O ingreso dos prazos deberá efectuarse nas datas establecidas nos acordos de concesión de aprazamento ou fraccionamento, que serán sempre o día 5 ou 20 do mes a que se refiran. Con carácter preferente considerárase o día 20 de cada mes.

12. Na petición de aprazamento ou fraccionamento farase constar, ademais dos datos identificativos do suxeito pasivo e da débeda, as causas que motivan a solicitude de aprazamento, os prazos e restantes condicións que se solicitan, e a garantía que se ofrece, así como o número de conta bancaria para a súa domiciliación das fraccións. Á solicitude achegaráselle a documentación que determine a norma regulamentaria de aplicación.

14. Tramitación e resolución

14.1. A Tesourería do Concello tramitará as solicitudes de aprazamento ou fraccionamento examinando e avaliando a falta de liquidez e a capacidade para xerar recursos conforme ó disposto nas normas regulamentarias de aplicación, formulando a correspondente proposta de resolución ó órgano competente para a súa aprobación.

14.2. Salvo circunstancias excepcionais apreciadas polo órgano que resolva, denegaranse as seguintes solicitudes:

- a) As de reconsideración de aprazamentos resolto segundo os presentes criterios e que non estean debidamente fundadas, tendo como única finalidade demorar o cumprimento da obriga tributaria.
- b) As presentadas por contribuíntes que incumpran aprazamentos concedidos ou non formalizaran as garantías.
- c) As que correspondan a débedas illadas presentadas por contribuíntes que manteñen outras débedas co Concello sen regularizar.
- d) Se se trata de empresas mercantís, cando a base imponible para os efectos do Imposto sobre sociedades do último exercicio económico sexa superior a 6.000 euros.

14.3. A resolución deberá de adoptarse no prazo máximo de seis meses a contar dende o día en que a solicitude tivo entrada no Rexistro Xeral do Concello. Transcorrido dito prazo poderá entenderse desestimada a solicitude.

15. Cálculo de xuros en aprazamentos e fraccionamentos.

15.1 As cantidades que se apracen ou fraccionen devengarán o xuro de demora regulado no artigo 14 desta Ordenanza e 17 da Lei Xeral Orzamentaria, segundo se trate de débedas tributarias ou non tributarias, respectivamente, que será o xuro legal que corresponda ata a data do seu ingreso.

15.2 No caso de concesión de aprazamento, os xuros de demora calcularanse sobre a débeda aprazada polo tempo concedido entre o vencemento do período voluntario e o vencemento do prazo concedido. Se o aprazamento foi concedido en período executivo a base para o cálculo de xuros non incluírá o recargo do período executivo que corresponda. Os xuros devengados deberá ingresarse xunto coa débeda aprazada.

15.3 No caso de fraccionamentos, calcularanse xuros de demora por cada fracción da débeda, computándose o tempo dende o vencemento do período voluntario ata o vencemento do prazo de ingreso concedido para cada fracción.

Os xuros devengados para cada fracción deberá pagarse xunto coa fracción no prazo de ingreso desta. Se o fraccionamento foi solicitado en período executivo, a base de cálculo non incluírá o recargo do período executivo que corresponda.

15.4 En caso de denegación de aprazamento ou fraccionamento de débedas:

- Se foi solicitado en período voluntario, liquidaranse xuros de demora polo período transcorrido dende o vencemento do período voluntario ata a data da resolución denegatoria.
- Se foi solicitado en período executivo, liquidaranse xuros unha vez efectuado o pagamento dacordo co establecido na normativa regulamentaria de aplicación.

16. Prazos de ingreso, forma de pagamento e efectos da falta de pagamento.

1. O ingreso dos prazos deberá realizarse nas datas establecidos nos acordos de concesión do fraccionamento ou aprazamento, que serán sempre o día 5 ou 20 do mes a que se refiran.

2. Será obrigatoria a domiciliación do pago dos correspondentes prazos, e deberase facer constar o IBAN no propio escrito da solicitude.

3. Nos aprazamentos e fraccionamentos concedidos, se chegado o vencemento do prazo concedido ou fraccionado non se efectuase o pagamento procederase a exaccionar a débeda pola vía de constrinximento ou ben a executar a garantía de conformidade co disposto no artigo 168 da Lei 58/2003, xeral tributaria e normativa regulamentaria de aplicación.

Sección cuarta. Procedemento de recadación en período voluntario.

ART. 86 RECADACIÓN EN PERIODO VOLUNTARIO

1. O prazo de ingreso en periodo voluntario das débedas de vencemento periódico e notificación colectiva, tanto por tributos como por outros ingresos de dereito público, serán os determinados cada ano polo concello a través do calendario fiscal do contribuínte proposto pola Tesourería municipal. Para a determinación dos periodos de cobro teranse en conta, fundamentalmente, as previsións anuais da tesourería así como as particularidades do feito impositivo, procurando a distribución das cargas fiscais ao longo do exercizo.

O calendario fiscal será publicado no BOP e exposto no Taboleiro de anuncios do Concello e na páxina web municipal, podendo difundirse, ademais, por outros medios que se consideren adecuados.

Cando o calendario fiscal modifique o periodo de cobro dun tributo de vencemento periódico, non será preciso notificar individualmente aos suxeitos pasivos tal circunstancia.

2. O prazo de ingreso en voluntaria das débedas por liquidación individuais, non comprendidas no apartado anterior, será o que conste no documento-notificación dirixido ao suxeito pasivo, sen que poida ser inferior ao periodo establecido no artigo 62.2 da Lei Xeral Tributaria.

3. As débedas tributarias resultantes dunha autoliquidación deberán de satisfacerse nos prazos que estableza a normativa de cada tributo.

4. As débedas non satisfeitas nos periodos anteriores, esixíranse en periodo executivo, computándose, no seu caso, como pagos a conta as cantidades satisfeitas fóra de prazo.

5. As débedas por conceptos diferentes dos regulados nos apartados anteriores, deberán abonarse nos prazos que determinen as normas conforme as que tales débedas deban esixirse. En caso de non determinación de prazos, aplicarase o disposto neste artigo.

ART.87. RECADACIÓN DE DÉBEDAS DE VENCEMENTO PERIÓDICO E NOTIFICACIÓN COLECTIVA. MODALIDADES DE COBRO.

1. A recadación de débedas de vencemento periódico e notificación colectiva poderá realizarse, segundo se estableza en cada caso:

- Pola Tesourería municipal.
- Pola Tesourería dos organismos autónomos municipais que teñan ao seu cargo a xestión dos recursos.
- Pola Empresa Mixta Municipal respecto da taxa de recollida e tratamento de lixo e RSU, e calesqueira outros conceptos en que así o acorde o Concello.
- Por calesqueira outra modalidade que se estableza polo Concello para o ingreso dos recursos da Facenda municipal.

2. A comunicación do periodo de cobro levarase a cabo de forma colectiva, publicándose os correspondentes edictos no Boletín Oficial da Provincia. Ditos edictos poderán divulgarse polos medios de comunicación que se consideren adecuados.

ART. 88. INGRESOS EN OUTROS ÓRGANOS DA ADMINISTRACIÓN MUNICIPAL

1. O Alcalde, a proposta da Tesourería, poderá autorizar ingresos provisionales en Caixas situadas en dependencias de órganos das Administración municipal distintos da Tesourería, cando existan razón de economía, eficacia ou mellor prestación do servizo aos usuarios. Asemade, cando concurran tales razóns, as ordenanzas fiscais de cada tributo poderán

autorizar a recadación por órganos distintos da Tesourería. En todo caso, deberán aplicarse, como mínimo, as seguintes normas:

- De todo ingreso se entregará xustificante.
- Os fondos serán trasladados á conta operativa do Concello que a Tesourería estableza no prazo que ésta determine, compatible co criterio de boa xestión.
- En cada caixa auxiliar levarase un diario de ingresos que poderá estar constituido por relacións de ingresos debidamente numeradas, foliadas e rubricadas polo caixeiro.

Sección quinta. Ingresos nas contas operativas do Concello

ART. 89. NORMAS XERAIS

1. As cantidades percibidas polos distintos órganos, unidades administrativas e entidades no exercizo da función recadatoria serán ingresadas por éstos nas contas operativas do Concello que a Tesourería estableza.

Cando as entidades que presten o servizo de caixa, as colaboradoras na recadación e calqueira outra persona ou entidade que recade por conta do Concello non efectúe os ingresos en ditas contas nos prazos establecidos, a Tesourería esixirá o inmediato ingreso e practicará liquidación por xuros de demora que será notificada para o seu ingreso.

Tanto os retrasos como as demais anomalías na prestación dos servizos, poderán dar lugar á suspensión temporal ou á revocación da autorización, sen perxuízo de que se esixan as responsabilidades doutra índole en que poidesen incorrer, a cuxo efecto exercitaranse as acción que con arreglo a dereito procedan.

2. Entidades colaboradoras. As entidades colaboradoras centralizarán as operacións de ingreso e o envío á Tesourería da documentación correspondente, na oficina que a tal efecto sinalen.

As entidades colaboradoras ingresarán nas contas operativas o recadado en cada quincena dentro dos sete días hábiles seguintes ao fin de cada unha. Cada quincena comprenderá dende o fin da anterior ata o día 5 ou 20 seguinte ou ata o inmediato hábil posterior se son inhábiles.

3. Outros ingresos. As cantidades recadadas por persona ou entidade por conta da Facenda municipal deberán transferirse ás contas operativas do Concello nas datas establecidas nas súas normas reguladoras.

En defecto de normas reguladoras especiais, as cantidades recadadas nas caixas dos órganos xestores, organismos, personas ou entidades autorizadas para elo deberán ingresarse nas contas operativas do Concello, co límite máximo do último día do mes en que foran recadadas ou, de tratarse de débedas de vencemento periódico e notificación colectiva, o último día do mes en que remate o período voluntario de cobro de dita débeda.

Sección sexta. Recadación en periodo executivo

ART. 90. RECADACIÓN EN PERIODO EXECUTIVO.

1. A recadación en periodo executivo se inicia dacordo co disposto no artigo 161.1 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, Xeral Tributaria, en relación cos importes non satisfeitos en periodo voluntario.

2. Iniciado o periodo executivo, a recadación efectuarse mediante o procedemento de prema, que se iniciará, á súa vez, mediante a notificación da providencia de prema a que se refire o artigo 70 do Regulamento Xeral de Recadación.

ART. 91. POTESTADE DE UTILIZAR A VÍA DE PREMA

1. O Concello ten a potestade para utilizar a vía de prema na recadación executiva das débedas de dereito público, de conformidade co disposto no art. 2.2 do Texto Refundido da Lei Reguladora das Facendas Locais e 4.1 da Lei Reguladora das Bases de Réxime Local.

ART.92. COMPETENCIA DOS ÓRGANOS DE RECADACIÓN

1. Corresponde ao Departamento de recadación da Tesourería o desenrolo das actuacións materiais necesarias para a execución dos actos que se dicten no procedemento de prema.

2. A Tesourería municipal é competente para efectuar a recadación das débedas de dereito público cuxa xestión recadatoria en periodo voluntario sexa de titularidade municipal.

ART.93. CARÁCTER DO PROCEDEMENTO

1. O procedemento será exclusivamente administrativo, sendo privativa da Administración municipal a competencia para entender do mesmo e resolver todas as súas incidencias. Non será acumulable aos xudiciais nin a outros procedementos de execución. Non se suspenderá pola iniciación de aqueles, salvo cando proceda dacordo co establecido na Lei Orgánica 2/1987, de 18 de maio, de conflitos xurisdiccionais ou coas normas sobre concorrencia de procedementos.

2. O procedemento de prema se inicia e impulsa de oficio en todos os seus trámites, e, unha vez iniciado, só se suspenderá nos casos e na forma prevista na normativa tributaria.

3. Sen perxuízo de que a tramitación dos expedientes de prema se soporte en papel, rexistrárase no soporte informático a través da aplicación de Xestión de Ingresos-Recadación.

Sección séptima. Recadación polo Concello dos créditos a favor doutros entes municipais.

ART.94. PROCEDEMENTO

1. A recadación en vía administrativa de prema dos créditos xestionados pola empresa pública municipal Compañía de Servicios Medioambientales do Atlántico, SA (COSMA), terá as seguintes particularidades:

- a) A providencia de prema será expedida polo Tesoureiro/a Xeral, a proposta e previa certificación acreditativa de non terse abonados as debidas en periodo voluntario, expedida polo órgano competente de dita entidade. Dita relación deberá ir acompañada de ficheiro informático.
- b) O importe principal recadado, será transferido á conta da empresa pola Tesourería municipal, con carácter anual.
- c) Cando as débedas sexan inferiores ás cantidades que se fixen como coste mínimo estimado de recadación executiva (6,01 €), só se expedirá certificación e

formulará proposta cando se acumularan débitos do mesmo debedor por importe superior.

2. O disposto neste artigo, coa excepción do disposto nos apartados 1.b) e 1c), será de aplicación tamén a aqueles outros créditos tributarios cuxa xestión recadatoria esté atribuída á citada empresa.

Neste último caso, e para caso dos créditos de contribuíntes en situación concursal, non satisfeitos no período voluntario e que non poden ser obxecto de providencia de prema polas limitacións legais, deberase presentar a correspondente relación de debedores xunto co ficheiro informático para a súa incorporación ao aplicativo de recadación.

3. Para calesqueira outra consideración non prevista expresamente nesta ordenanza estarase ás instrucións da Tesourería ou resolución e ou acordó do órgano competente.

CAPÍTULO OITAVO: REVISIÓN E RECURSOS.

Sección primeira: revisión.

ARTIGO 95. Anulación de actos por nulidade de pleno dereito e revogación dos actos de aplicación dos tributos e de imposición de sancións.

1. Corresponderá ao Pleno da Corporación a declaración de nulidade de pleno dereito e a revisión dos actos ditados en vía de xestión tributaria, nos casos e de acordo co procedemento establecido no artigo 217 da Lei xeral tributaria.

2. Nos demais casos non se poderán anular os actos propios declarativos de dereitos, e a súa revisión requirirá a previa declaración de lesividade para o interese público e a súa impugnación en vía contencioso-administrativa, con arranxo á lei da devandita xurisdición.

3. Non serán, en ningún caso, revisables os actos administrativos confirmados por sentenza xudicial firme.

4. A Administración tributaria poderá revogar os seus actos en beneficio dos interesados cando se considere que infrinxen manifestamente a lei, cando circunstancias sobrevindas que afecten a unha situación xurídica particular poñan de manifesto a improcedencia do acto ditado, ou cando na tramitación do procedemento se produciu indefensión aos interesados. A revogación non poderá constituír, en ningún caso, dispensa ou exención non permitida polas normas tributarias, nin ser contraria ao principio de igualdade, ao interese público ou ao ordenamento xurídico.

5. A revogación só será posible mentres non transcorra o prazo de prescrición.

6. No expediente darase audiencia aos interesados e deberá incluírse un informe do órgano con funcións de asesoramento xurídico sobre a procedencia da revogación do acto.

7. O prazo máximo para notificar resolución expresa será de seis meses desde a notificación do acordo de iniciación do procedemento.
Transcorrido o prazo establecido no parágrafo anterior sen que se notificou resolución expresa, producirase a caducidade do procedemento.

8. As resolucións que se diten neste procedemento porán fin á vía administrativa.

9. O órgano competente para tramitar e resolver os expedientes de revogación será a Alcaldía ou o/a Concelleiro/a delegado/a de Facenda, segundo o réxime de delegación de competencias que esté vixente en cada momento.

ARTIGO 96.

A Administración municipal rectificará de oficio ou a instancia do interesado, en calquera momento, os erros materiais ou de feito e aritméticos e por duplicidade de pagamento, sempre que non transcorresen cinco anos desde que se ditou o acto ou se realizou o ingreso.

Sección segunda: recursos.

ARTIGO 97.

1. Contra os actos sobre aplicación dos tributos locais poderá formularse, ante o mesmo órgano que os ditou o correspondente recurso de reposición, previo ao contencioso administrativo.

2. O recurso de reposición interporase ante o órgano municipal que en vía de xestión ditou o acto recorrido, o cal será competente para resolvelo co informe previo do servizo de xestión tributaria

3. O recurso de reposición deberá interporse por escrito consignando no seu suplico cal é o acto concreto que se recorre, caso de facelo unha persoa en nome doutra deberá acreditar a súa representación en virtude de poder conforme sinala a Lei de procedemento administrativo.

4. A reposición somete a coñecemento do órgano competente, para a súa resolución, todas as cuestións que ofrezca o expediente sexan ou non expostas no recurso.

5. Entenderase tacitamente desestimada para efectos de ulterior recurso cando, no prazo dun mes non se practicou notificación expresa da resolución recaída.

ARTIGO 98.

O recurso de reposición interrompe os prazos para o exercicio doutros recursos, que volverán contarse inicialmente a partir do día que se entenda tacitamente desestimado ou, no seu caso, desde a data en que se practique a notificación expresa da resolución recaída.

ARTIGO 99.

Contra a resolución dun recurso de reposición non pode interporse de novo este recurso.

ARTIGO 100.

A interposición do recurso non suspenderá a execución do acto administrativo recorrido. O administrado poderá solicitar tal suspensión e o Concello acordala segundo as circunstancias que concorran e o dano que puidese producirse ao administrado e á Administración municipal debendo sempre existir un aval ou garantía da cantidade apazada.

ARTIGO 101.

1. Os suxeitos pasivos ou responsables e os seus herdeiros ou habente-causa terán dereito á devolución dos ingresos que indebidamente realizan con ocasión do pagamento de débedas tributarias aplicándose a tales devolucións o xuro legal do diñeiro.

2. Os expedientes de execución da devolución iniciaranse por petición dos interesados, os que deberán unir inexcusamente ao seu escrito o orixinal do recibo ou mandamento que acredite o pagamento cuxa devolución solicitara.

3. Tales peticións serán informadas polo Secretario e Interventor da Corporación.

4. Será órgano competente para aprobar tal expediente e ordenar a devolución o alcalde ou Pleno, segundo a súa contía, na forma que se determine nas Bases de Execución do Orzamento Municipal.

CAPÍTULO NOVE: RESPONSABILIDADES.

Sección primeira: responsabilidades

ARTIGO 102.

A Administración municipal, responderá dos danos e prexuízos que se irroguen aos bens e dereitos dos particulares, como consecuencia do funcionamento normal ou anormal dos servizos públicos, sempre que se dean as circunstancias seguintes:

- a) Non se trate dun caso de forza maior.
- b) O dano sexa efectivo, material e individualizado.
- c) Percibíranse os correspondentes dereitos ou taxas.
- d) A actuación fiscal municipal realizouse na debida forma, sen falta imputable ao propio administrado.

ARTIGO 103.

1. Toda persoa natural ou xurídica que por acción ou omisión cause dano nos bens, obras ou instalacións municipais, estará obrigada a reparar o dano causado.

2. As indemnizacións dos danos e prexuízos orixinados serán en todo caso, independentes dos dereitos liquidables polos aproveitamentos realizados, con arranxo á súa respectiva ordenanza, cando os devanditos aproveitamentos fosen a causa dos danos orixinados.

3. En todas as obras de nova planta e nas de reparación, cuxa execución afecte ao pavimento ou instalacións públicas, será obrigatorio, por parte do promotor, a constitución dunha fianza, cuxa contía será fixada, en todo caso, pola Comisión de Goberno, co informe previo da Comisión de Obras, e cuxa devolución fará efectiva a instancia de parte, unha vez que pola Oficina Técnica de Obras se comprobe que todos os elementos afectados sexan restituídos ao seu primitivo estado.

4. As obras de reparación realizaranse polo Concello a cargo do interesado, ou ben directamente por este baixo a vixilancia da inspección municipal.

5. Se se tratase de danos irreparables o Concello será indemnizado, tras a taxación previa de tales danos. Se o particular non aceptase a devandita taxación, irase a un expediente contradictorio e se tampouco houber acordo, estarase ao que resolvan os tribunais de xustiza.

6. Os Concellos non poderán conceder exención total ou parcial das indemnizacións ou reintegros a que se refire este artigo

CAPÍTULO DEZ: TECNOLOXÍAS INFORMÁTICAS E TELEMÁTICAS.

Sección primeira: aplicacións tecnolóxicas

ARTIGO 104.

1. A Administración tributaria promoverá a utilización das técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos necesarios para o desenvolvemento da súa actividade e o exercicio das súas competencias, coas limitacións que a Constitución e as leis establezan.

2. Cando sexa compatible cos medios técnicos dos que dispoña a Administración tributaria, os cidadáns poderán relacionarse con ela para exercer os seus dereitos e cumprir coas súas obrigacións a través de técnicas e medios electrónicos, informáticos ou telemáticos coas garantías e requisitos previstos en cada procedemento.

3. Os procedementos e actuacións nos que se utilicen técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos garantirán a identificación da Administración tributaria actuante e o exercicio da súa competencia. Ademais, cando a Administración tributaria actúe de forma automatizada garantirase a identificación dos órganos competentes para a programación e supervisión do sistema de información e dos órganos competentes para resolver os recursos que poidan interporse.

4. Os programas e aplicacións electrónicos, informáticos e telemáticos que vaian ser utilizados pola Administración tributaria para o exercicio das súas potestades haberán de ser previamente aprobados por esta na forma que se determine regulamentariamente.

5. Os documentos emitidos, calquera que sexa o seu soporte, por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos pola Administración tributaria, ou os que esta emita como copias de orixinais almacenados por estes mesmos medios, así como as imaxes electrónicas dos documentos orixinais ou as súas copias, terán a mesma validez e eficacia que os documentos orixinais, sempre que quede garantida a súa autenticidade, integridade e conservación e, no seu caso, a recepción polo interesado, así como o cumprimento das garantías e requisitos esixidos pola normativa aplicable.

DISPOSICIÓN ADICIONAL PRIMEIRA- REDONDEO DOCUMENTOS COBRATORIOS-

Cando un mesmo documento cobratorio (liquidación, autoliquidación ou recibo), comprenda varios tributos, a suma total do documento poderá ser obxecto de redondeo. Igualmente, a determinación das débedas tributarias calculadas en función de porcentaxes poderán ser obxecto de redondeo cando resulte máis eficiente para o procedemento cobratorio, para facilitarllo ao suxeito pasivo

DISPOSICIÓN TRANSITORIA PRIMEIRA- DELEGACIÓNS TRIBUTARIAS

En virtude do establecido no Real decreto lexislativo 2568/1986, do 28 de novembro, en materia de delegación de competencias, o Concello de Narón ten delegadas as seguintes funcións en virtude dos convenios que se especifican a continuación:

Convenio coa Deputación Provincial da Coruña de delegación tributaria de:

- a) Xestión e recadación voluntaria e executiva do imposto sobre bens inmobles (IBI) tanto de natureza rústica como urbana, ou imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro, así como a facultade para conveniar coa Secretaría de Estado de Facenda (Dirección Xeral do Catastro)
- b) Xestión e recadación voluntaria e executiva do imposto sobre actividades económicas (IAE), ou do imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro, así como a facultade para, de acordo co previsto no artigo 92 da LRFL, solicitar da Administración tributaria do Estado a delegación de funcións de xestión censual e inspección, establecer coa antedita Administración as oportunas fórmulas de colaboración en materia de inspección, en relación con este imposto.
- c) Xestión, inspección e recadación voluntaria e executiva do imposto de vehículos (IVTM), ou do imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro.
- d) Xestión e recadación voluntaria e executiva da ocupación de vía pública por entrada e

saída de vehículos a través de beirarrúas, vados e reserva de vía pública para aparcamento exclusivo, carga e descarga de mercadorías de calquera clase.

e) Xestión e recadación voluntaria e executiva da instrucción dos expedientes sancionadores por denuncias cursadas polo Concello por infracción das normas sobre tráfico, circulación de vehículos a motor e seguridade viaria.

f) Recadación Executiva do resto de impostos, taxas e prezos públicos.

En virtude do prego de condicións que rexen o contrato coa empresa mixta Cosma S.A, concesionaria do servizo de abastecemento de auga e rede de sumidoiros, aprobado por Concello no Pleno do día 13 de decembro de 2002 así como o contrato do día 27 de decembro de 2002 , a empresa Cosma S.A, asume as seguintes delegacións tributarias: Xestión e recadación voluntaria das taxas por abastecemento de auga, rede de sumidoiros e recollida de lixo, que se deveñan a través de padrón fiscal con perioricidade trimestral.

DISPOSICIÓN ADICIONAL SEGUNDA.- REDUCCIÓN DE TAXAS, PREZOS PÚBLICOS E OUTROS INGRESOS DE DEREITO PÚBLICO POR CIRCUNSTANCIAS EXCEPCIONAIS

1.- Cando o feito imponible obxecto das taxas, prezos públicos e demais ingresos de dereito público de competencia municipal resultasen restrinxidos ou limitados no seu normal desenvolvemento polas normas xurídicas dictadas, tanto pola Administración do Estado como pola Autonómica, con ocasión da declaración de alarma ou emerxencia e demais situacións de excepción, as ditas taxas, prezos públicos e demais ingresos de dereito público de competencia municipal poderán adaptarse ao alcance das restriccións ou limitacións impostas por aquela normativa.

2.- Aos efectos do parágrafo anterior, previa elevación pola Acaldía, o Concello en Pleno pronunciarase sobre a adaptación proposta en cada caso. Esta adaptación terá que ser motivada e axustada ás limitacións impostas segundo as circunstancias excepcionais que resulten de aplicación en cada momento, tendo en conta sempre o seu impacto na estabilidade orzamentaria.

DISPOSICIÓN FINAIS

1.A clasificación das vías públicas para efectos fiscais xerais, inclúese como Anexo n. 1 da presente ordenanza, sen prexuízo das clasificacións de rúas que con carácter específico poidan incluír as ordenanzas fiscais que regulan os tributos concretos.

2.Para o non previsto e/ou regulado na presente ordenanza serán de aplicación supletoria, as disposicións estatais sobre a materia.

3. A presente ordenanza, entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no BOP, permanecendo en vigor mentres non se acorde a súa modificación ou derogación expresa.

ANEXO 1

Categoría1	Subpolígono industrial da zona industrial de Xubia, con fronte á Estrada de Castela, entre os números 802 e 820 ambos inclusive. Polígonos industriais das Lagoas, Río do Pozo e parcelas anexas á molturadora para a fabricación de cemento (terreo Pedreira lugar de Agrande –Castro)
------------	--

Categoría2	Resto da Estrada de Castela non incluída na categoría 1
Categoría3	Resto do término municipal